

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1995

Número 13

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 31 d'octubre del 1995, a les 11 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 2469/95, de l'Hble. Sra. Diputada Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cursos per a informadors juvenils. 358
 - 2) RGE núm. 2472/95, de l'Hble. Sr. Diputat Alexandre Pax i Dolz del Castellar, del Grup Parlamentari Popular, relativa a vacunació dels animals contra la brucel·losi. 359
 - 3) RGE núm. 2474/95, de l'Hble. Sa. Diputat Antoni Lluís Juaneda i Cabrisas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions del Govern per dur a terme la Llei de règim fiscal i econòmic. 359
-

- 4) RGE núm. 2475/95, de l'Hble. Sra. Diputada Pilar Ferrer i Bascuñana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a exposicions a Sa Llonja. 360
- 5) RGE núm. 2477/95, de l'Hble. Sr. Diputat Maurici Rovira i de Alós, del Grup Parlamentari Popular, relativa a capacitat de l'alberg-residència d'estudiants Platja de Palma. 360
- 6) RGE núm. 2481/95, de l'Hble. Sr. Diputat Carles Cañellas i Fons, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expectatives en matèria de joc i espectacles. 361
- 7) RGE núm. 2440/95, de l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al pla de residus de l'illa de Formentera. 361
- 8) RGE núm. 2494/95, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Àngels Leciñena i Esteban, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a si construirà el Govern una residència per a disminuïts físics profunds. **(Retirada)**. 362
- 9) RGE núm. 2495/95, de l'Hble. Sra. Diputada Carme García i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a revisar la política de subvencions industrials i comercials. 362
- 10) RGE núm. 2427/95, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a criteris per a la construcció de l'autovia de Llevant. 363
- 11) RGE núm. 2467/95, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a responsabilitat del Govern en la compra de Can Salas. 364
- 12) RGE núm. 2483/95, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Vidal i Burguera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya de control del transport d'aliments. 364

II.- MOCIONS:

- 1) RGE núm. 2439/95, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política hidràulica, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 2085/95. 365

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 2276/95, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a retirar la participació del Govern a la Societat balear de capital risc. 370
- 2) RGE núm. 2279/95, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a Reial decret sobre jornades especials de treball. 378

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Començam aquesta sessió.

Si m'ho permeten, començarem pel primer punt de l'ordre del dia, que fa referència a preguntes.

Senyors consellers, per favor.

I.1) Pregunta RGE núm. 2469/95, de l'Hble. Sra. Diputada Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cursos per a informadors juvenils.

La primera pregunta és la que formula la diputada Sra. Catalina Palau, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cursos per a informadors juvenils. Té vostè la paraula.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Senyors del Govern, quins cursos s'han realitzat per a informadors juvenils i quins més es pensen realitzar.

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar aquesta pregunta, té la paraula la Sra. Consellera de Governació.

LA SRA. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ (Catalina Cirer i Adrover):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Voldríem matisar primerament que aquests cursos s'han realitzat en col·laboració amb diversos ajuntaments, principalment amb el de Palma, i que després, com una passa posterior al control de la qualitat d'aquests cursos, que era una innovació i una prioritat també per enguany, donar una qualitat de formació als informadors, com la potenciació dels punts d'informació juvenil, també es passa un qüestionari d'assistents per valorar el curs, i és, en tots els casos en què s'ha avaluat, plenament satisfactori. Els cursos d'informació juvenil de l'any 95 han estat: atenció al client, introducció als problemes sanitaris de la joventut, màrqueting per a informadors juvenils, sectes destructives, anorèxia i bulímia, i com un curs molt important el quart curs de capacitació per a informadors juvenils, dos cursos per a corresponsals juvenils, cursos sobre estudis a instituts i escoles, dos cursos que es varen fer a la base de Son Sant Joan, conferències divulgatives a petició del Projecte Home. I ara en preparació n'hi ha per a novembre i desembre per a ensenyaments secundaris i per a ensenyaments no reglats.

La planificació per al 96 compren diferents cursos que més o manco tenen aquesta planificació: el gener: aprendre a fer un currículum i una conferència (...) la dona empresària, un altre curs també a l'Ajuntament de Sant Llorenç sobre recursos dels joves a Balears; el febrer: com superar una entrevista personal, amb l'edició d'un tríptic, i una conferència sobre ludopaties infantils i juvenils, jocs de rol i els seus perills, consoles i maquinetes; el març del 96: com redactar cartes, instàncies i altres documents, també amb el suport d'un tríptic, la presentació i utilització de la guia de residències d'estudiants i el cinquè curs de capacitació per a informadors juvenils. Hi ha la planificació per a la resta de l'any, si la vol, després la hi passaré per no fer tan llarga la relació de tots els cursos. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Vol tornar a intervenir?

I.2) Pregunta RGE núm. 2472/95, de l'Hble. Sr. Diputat Alexandre Pax i Dolz del Castellar, del Grup Parlamentari Popular, relativa a vacunació dels animals contra la brucel·losi.

Passam a la següent pregunta, que la formula el diputat Sr. Alexandre Pax, del Grup Parlamentari Popular, relativa a vacunació dels animals contra la brucel·losi. Té vostè la paraula.

EL SR. PAX I DOLZ DEL CASTELLAR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, a les campanyes de sanejament ramader s'hi ha lluitat sempre contra la brucel·losi del bestiar vaccí, boví i cabrum amb la vacunació obligatòria dels animals, contra aquesta malaltia, sistema que fins a la data havia donat un bon resultat, per què s'ha prohibit ara la vacunació contra la brucel·losi? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per contestar, té la paraula el conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socias i Morell):

Moltes gràcies, Sr. President. En contestació a la pregunta formulada pel diputat Sr. Pax, he de dir que, en efecte, per ordre del conseller d'Agricultura i Pesca de 13 de març del 95 s'ha prohibit la vacunació contra la brucel·losi del bestiar vaccí, boví i cabrum. La raó d'aqueixa prohibició és precisament els bons resultats que han donat les campanyes de vacunació dutes a terme per la Conselleria d'Agricultura des de 1990, de manera que actualment el percentatge d'animals positius és pràcticament insignificant. L'any 94, per exemple, en el bestiar boví, s'hi va detectar un 0% d'animals afectats per brucel·losi; en l'oví, el 0,15%, i en el cabrum, el 0,06%. Per això, i d'acord amb els informes dels serveis veterinaris de la conselleria, es va estimar pertinent prohibir la vacunació, precisament per evitar la reintroducció de gèrmens, maldament fos a petita escala, i a conseqüència d'això, Balears té la qualificació oficialment d'indemne de brucel·losi. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 2474/95, de l'Hble. Sra. Diputat Antoni Lluís Juaneda i Cabrisas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions del Govern per dur a terme la Llei de règim fiscal i econòmic.

Passam a la pregunta número tres, que formula el diputat Sr. Antoni Lluís Juaneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions del Govern per dur a terme la Llei de règim fiscal o econòmic. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Moltes gràcies, Sr. President. La pregunta és la següent: quines actuacions ha dut a terme el Govern de la Comunitat Autònoma per tal que la Proposició de llei de règim fiscal i econòmic per a les Illes Balears, aprovada pel Parlament balear en la passada legislatura, es pugui tramitar correctament? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contestar, té la paraula el conseller d'Economia i Hisenda Sr. Matas.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, és un procés habitual, quan es tramiten aquests tipus de proposicions de llei d'un parlament autonòmic, tal com va passar en el cas de Canàries, el fet que abans fins i tot que es realitzi la tramitació, a dins el propi legislatiu s'hi estableixi una comissió de feina entre ambdós executius per poder, precisament, facilitar la tasca del executiu, perquè és imprescindible que contengui primerament aquesta anàlisi inicial. el Govern de la Comunitat Autònoma va demanar al secretari d'Estat del Ministeri d'Economia i Hisenda en els mesos de juny i juliol precisament la constitució d'aquesta comissió, sense cap resposta fins al dia d'avui; per la qual cosa vàrem poder aconseguir que el Grup Parlamentari Popular presentàs precisament una proposició no de llei que exigeix la creació d'aquesta comissió, la qual esperam que pugui ser aprovada quan sigui distint el Congrés de Diputats, que pugui agilitar precisament la tramitació d'aquest projecte, que per a nosaltres és cabdal en aquesta legislatura. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 2475/95, de l'Hble. Sra. Diputada Pilar Ferrer i Bascañana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a exposicions a Sa Llonja.

Passam a la pregunta número quatre, que formula la diputada Sra. Pilar Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a exposicions a Sa Llonja. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. FERRER I BASCAÑANA:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. La Llonja de Palma és un dels centres expositors més importants d'aquesta illa. La Conselleria de Cultura, Educació i Esports programa anualment les exposicions i activitats que es duen a terme en aquest espai incomparable. La meua pregunta, Sr. Conseller, és la següent: quines exposicions s'han programades durant l'any 1995 en aquest centre expositor de la Llonja de Palma? Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Cultura, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Les exposicions programades durant l'any 1995, Sra. Ferrer, a la Llonja de Palma han estat les següents: Joan Fuster, del 24 de gener al 5 de març; Miró en escena, en col·laboració amb el Consell Insular de Mallorca i la Fundació Miró de Barcelona, del 23 de març al 30 d'abril; A la recerca del sud, en col·laboració amb Medicus Mundi, de l'11 de maig al 4 de juny; D'illa a illa, pintura espanyola del segle XIX en el Museu de Belles Arts de l'Havana, del 20 de setembre al 29 d'octubre, i ara estam preparant, a partir de dia 8 de novembre la hi esperam inaugurar, l'exposició de Robert Greaves, poeta i músic, en col·laboració amb l'Ajuntament de Palma, el Consell Insular de Mallorca i l'Ajuntament de Deià.

Vull fer l'observació que, efectivament, com que la Llonja és un espai cultural de primer ordre, hi estam fent un plantejament d'accions concretes de millora, de creació d'espais culturals en els museus d'Eivissa, Menorca i Mallorca -Museu de Mallorca-, i a la Casa de Cultura, de tal manera que avui precisament inaugurem un altre espai, espai Ramon Llull a la Casa de Cultura per fer-hi exposicions a un altre nivell. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 2477/95, de l'Hble. Sr. Diputat Maurici Rovira i de Alós, del Grup Parlamentari Popular, relativa a capacitat de l'alberg-residència d'estudiants Platja de Palma.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Maurici Rovira, del Grup Parlamentari Popular, relativa a capacitat de l'alberg-residència d'estudiants Platja de Palma. Té vostè la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. ROVIRA I DE ALÓS:

Gràcies, Sr. President. M'agradaria demanar a la Conselleria de Governació quina és l'ocupació que té per a aquest curs acadèmic 95-96 l'alberg-residència d'estudiants Platja de Palma i les perspectives per al curs que ve. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera de Governació, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ (Catalina Cirer i Adrover):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, com saben, la capacitat màxima de l'alberg és de 24 habitacions dobles, per tant, són 48 places. En aquest moment o al principi de curs, a finals de setembre, principis d'octubre, l'ocupació ha estat del 100%. S'ha de dir que durant tot el període d'inscripcions hi va haver sempre llista d'espera de més d'una quinzena o una vintena d'estudiants, cosa que ens va dur a fer un poc de selecció, també tenint en compte que n'hi ha que hi són baixa perquè canvien o bé d'estudis o es desplacen a un altre lloc de la península per dur els seus estudis endavant, i que les perspectives de futur, vista l'avaluació que ha tengut en aquests dos anys, que era un repte veure quina situació tendria per part dels estudiants que es desplacen a aquesta illa bé de la part forana o bé d'altres illes, pareix que seran també del 100%, no només per a gent jove que hi ve, sinó per a molts dels alumnes que han passat per l'alberg que repeteixen, que era l'objectiu màxim que ens havíem marcat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.6) Pregunta RGE núm. 2481/95, de l'Hble. Sr. Diputat Carles Cañellas i Fons, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expectatives en matèria de joc i espectacles.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Carles Cañellas i Fons, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expectatives en matèria de joc i espectacles. Té vostè la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS (Carles):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, voldria contestar-me aquesta pregunta, que és relativament senzilla, que es refereix a quines iniciatives es pensen dur a terme en matèria de joc i espectacles una vegada que hagin assumides aquestes competències.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera de Governació, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ (Catalina Cirer i Adrover):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Podríem distingir les dues actuacions, una és en matèria de jocs i l'altra en matèria d'espectacles. En matèria de jocs, és imminent ja a curt termini la creació de dues comissions, una interdepartamental tècnica en matèria de casinos, jocs i apostes, formada per representants de distintes conselleries, amb l'objectiu de realitzar un estudi de la situació actual i reorganització del sector dins l'àmbit de les Illes Balears, cosa que ens permetrà més endavant establir el catàleg de jocs d'aquesta comunitat i un desplegament normatiu. Llavors també s'ha prevista la creació de la Comissió balear del joc, configurada com un òrgan d'estudi, orientació i consulta de totes aquelles activitats que es relacionin amb el joc

a l'àmbit de les Illes Balears, seria com si diguéssim la Comissió nacional del joc, tendria un funcionament similar. És bàsic també dur endavant el desenvolupament d'un programa informàtic integral, ja que ara depenem encara de la xarxa que hi ha d'àmbit estatal i la preparació, ja a més curt termini, de la futura llei del joc i dels reglaments que desenvolupin els diferents sectors (màquines recreatives, bingos, casinos, sales recreatives), com una cosa prioritària de cara a l'any vinent. I en matèria d'espectacles s'ha previst en desembre la reunió amb totes les administracions per planificar totes les competicions esportives per a les quals ens demanen permisos, hi hem de menester autoritzacions tant de Trànsit com de la Guàrdia Civil. També està en una fase molt avançada l'aprovació de l'ordre reguladora d'horaris de tancament d'establiments públics, és una petició molt important tant del sector com de molts de sectors de la població que ha de sofrir les repercussions de certs horaris o de certs enrenous o de certes molèsties que es produeixen per uns tancament per ventura no a les hores que voldrien. Moltes gràcies.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Vol fer ús de la paraula el Sr. Cañellas?

I.7) Pregunta RGE núm. 2440/95, de l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al pla de residus de l'illa de Formentera.

Passam a la següent pregunta de l'ordre del dia, la 2440/95, que formula el diputat Sr. Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al pla de residus sòlids de l'illa de Formentera. Té vostè la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President. Sr. Conseller de Comerç i Indústria, en desembre de 1989, aquest parlament hi va aprovar els criteris generals per a la redacció del Pla director per a la gestió de residus sòlids urbans a les Illes Balears. Aquests criteris establien que s'havia de redactar un pla per a la gestió de residus sòlids urbans a cada una de les illes per separat. des de llavors s'han aprovats el de Menorca, el de Mallorca i el d'Eivissa, però, passats sis anys, del de Formentera encara no tenim coneixement que ni tan sols s'hagi redactat ni molt manco aprovat. Per això, la pregunta és insalvable, quan pensa el Govern presentar i aprovar el Pla per a l'eliminació de residus sòlids a l'illa de Formentera?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Per contestar, té la paraula el conseller d'Indústria.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Guillem Camps i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El Govern no pensa presentar cap pla.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Tur?

EL SR. TUR I TORRES:

Evidentment, Sr. President.

Em qued absolutament sorprès que un responsable del Govern digui amb aquesta claredat en el Parlament que pensa incomplir una norma que ha aprovat aquest parlament, i que ho digui tan tranquil·lament, simplement que no l'aprovaran. Jo crec que els criteris son claríssims, que el Govern ha de redactar i ha d'aprovar un pla per a l'eliminació dels residus sòlids urbans a cada una de les illes, però és que és més, supòs que el conseller, quan fa aquesta resposta tan senzilla, té coneixement, o dubt que en tenguí coneixement, perquè si no, no es quedaria tan tranquil amb aquesta resposta, que a Formentera durant aquest estiu s'hi han enterrat els residus sòlids urbans sense cap tipus de control, amb les conseqüències que això té per a l'illa de Formentera, per als habitants de l'illa de Formentera i en el conjunt d'aquestes illes, però supòs que també és conscient que els plans per a la gestió de residus sòlids a Menorca, a Mallorca i a Eivissa han estat finançats -les infraestructures necessàries- a càrrec del Govern per una part, a càrrec del consell insular corresponent per una altra i que Formentera assumeix aquestos costos o els haurà d'assumir per a les solucions que es vulgui donar per a millorar la situació actual -l'Ajuntament-, cosa que és un greuge comparatiu greu cap als ciutadans de l'illa de Formentera. Per tant, jo crec que s'ha de lamentar no només el retard i la falta de voluntat del Govern en aquesta qüestió, sinó molt especialment fins i tot la resposta i l'actitud que té el Govern en aquests moments. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Per contestar, té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Guillem Camps i Coll):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, en data 9 de novembre del 93 vam subscriure, la conselleria i l'Ajuntament de Formentera, un conveni, conveni que... Els criteris aprovats en el Parlament, com que eren d'acord amb els plans de la conselleria i ja tenia llicència l'abocador controlat sanitariament, nosaltres el vam subscriure i l'hi vam donar suport, amb una inversió del 30%, com hem fet amb els altres illes. A més, hi ha totes unes clàusules, nosaltres estam disposats a invertir en l'ampliació i en la millora d'aquest abocament, cosa que, la gestió, correspon a l'Ajuntament de Formentera, i estam pendants que Formentera ens digui com i quan ho hem de fer. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 2494/95, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Àngels Leciñena i Esteban, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a si construirà el Govern una residència per a disminuïts físics profunds.

La pregunta 2494/95, presentada per la Sra. Maria Àngels Leciñena i Esteban, està retirada mitjançant escrit amb data de 17 d'octubre, número de registre 2494.

I.9) Pregunta RGE núm. 2495/95, de l'Hble. Sra. Diputada Carme García i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a revisar la política de subvencions industrials i comercials.

Passam ala següent pregunta, que és la 2495/95, que formula la diputada Sra. Carme García i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a revisar la política de subvencions industrials i comercials.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. La nostra pregunta ve en funció d'unes manifestacions públiques del conseller de Comerç i Indústria fetes a Menorca a principis d'aquest mes i que no han estat desmentides per part del conseller; el titular deia: "*Camps aboga por una revisión de la política de subvenciones del Govern*", i, llegeixo textualment, les declaracions diuen: "*El conseller de Comerç i Indústria del Govern balear, Guillem Camps, califica de necesaria una revisión de los planteamientos en materia de subvenciones, con el objetivo de invertir los escasos recursos de la conselleria en aquellas acciones patronales o empresas que llevan a cabo actuaciones realment positivas para el futuro del sector*". La pregunta, idò, diu: En quins aspectes considera el Govern que cal revisar la política de subvencions industrials i comercials? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per contestar, té la paraula el Sr. Camps, conseller d'Indústria.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA
(Guillem Camps i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. En aquest moment no es pensa variar la política de subvencions.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sra. Diputada?

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Bé, queda constància que el Sr. Conseller en un mes canvia d'opinió radicalment, d'allò que manifesta en premsa i després en aquest plenari. Nosaltres sí creiem que valia la pena revisar la política de subvencions en aquesta matèria. Per tant, agrairíem molt que ens expliqués quines noves actituds manifestaven. Nosaltres sí que pensem que s'ha de canviar. Vull aprofitar també per explicar només quatre coses: Creiem que en aquesta matèria s'ha de fer publicitat, en contra d'altres coses amb les quals no estam d'acord, els anuncis sobre això haurien de ser en tots els diaris, en premsa i allà on calgués, per anunciar que s'obre un termini per presentar sol·licituds, creiem també que això influeix en la transparència de les subvencions; també creiem que les prioritats que s'haurien d'establir haurien de ser diferents en alguns casos d'aquelles que hi ha ara, que es tingués en compte la creació d'ocupació de les empreses, que es tinguessin en compte noves empreses i nous empresaris, entre ells joves, dones i sectors així, que es tinguessin en compte els sectors claus per a les Illes, com podria ser el de reciclatge i tractament de residus, i que es tinguessin en compte noves tecnologies. Tot allò que dic, vostè, d'una manera o d'una altra, també ho va dir en la seva compareixença.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, li prec que se ceneixi a la pregunta.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

I per acabar, que cap d'aquestes subvencions a empreses, per a comerç o per a indústria, no fossin mai a fons perdut, com en algun moment ha manifestat la portaveu a la Comissió d'hisenda i pressupostos. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té el torn el conseller d'Indústria Sr. Camps.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA
(Guillem Camps i Coll):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, actualment jo he de dur a terme dues qüestions claus dins la conselleria, una és el Pla de reindustrialització i el Pla de comerç. Aleshores, els escassos recursos que tenc els he de dedicar aquí. Pla de reindustrialització, aprovat pel Govern, i després una sèrie de decrets que desenvolupen el Pla de comerç. Jo li puc dir que, per exemple, en el Pla de reindustrialització s'han destinat inversions a cultura industrial, infraestructura industrial, formació, assessorament, disseny i qualitat, investigació i desenvolupament, foment financer, promoció comercial, cooperació, suport de comunicació del pla i comerç exterior, i, quant al Pla de comerç, els nostres recursos van destinats a actius fixos, a capital circulant, a subvencions a fons perdut per a inversions, a estudis, a façanes i rètols, a associacionisme, que el creim importantíssim, a formació, a relacions amb la Comunitat Econòmica Europea i a publicitat. D'ara endavant, del 97, jo tenc evidentment les meves polítiques i el meu pensar i ja oportunament els expressaré en aquesta cambra. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 2427/95, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a criteris per a la construcció de l'autovia de Llevant.

Passam a la següent pregunta, la número 2427/95, que formula el diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a criteris per a la construcció de l'autovia de Llevant. Té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Ja duim uns quants mesos que periòdicament veim en els mitjans de comunicació que el Govern anuncia la construcció de l'autovia de Llevant, que ha de connectar, entre d'altres municipis, bàsicament els municipis de Manacor i Palma. Ara ens diuen que l'autopista seguirà l'actual traçat de la carretera de Manacor, suara que el traçat de l'autovia serà per Lluçmajor, Campos i Felanitx, i la veritat és que no sabem ben bé a què ens hem d'atendre. Voldríem saber si el Govern ja ha acabat de desfullar la margalida i ens pot explicar amb quins criteris es construirà l'autovia de Llevant. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. En nom del Govern, té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I MEDI AMBIENT (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Sr. Diputat, l'altre dia hi va haver un debat sobre aquest tema, en contestar una pregunta oral, on vàrem explicar les raons per les quals opinam que és més favorable fer una autovia per la part de Llevant, hi consideram xifres de població assistida, hi consideram temes estructurals de territori i pensam que una autopista per Llevant és un tema inevitable. No obstant això, fer només una autovia a Manacor no lleva que en un espai d'anys, llarg a la millor, no s'hagi de fer una autovia per Llevant, la que s'hi hagi de fer es farà pensant sempre en una defensa del territori, aprofitant al màxim els traçats actuals, perquè tram com per exemple Palma-Llucmajor és perfectament aprofitable, no així altres zones, i intentarem fer un vial que de cap manera pugui suposar una barrera física al desenvolupament d'un territori. Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Alguns criteris ens pareixen raonables, però com que suposam que la decisió encara no és definitiva i ferma, encara que sí en un avançat grau de decisió, ens permetríem, encara que no sigui objecte d'una pregunta, suggerir un nou criteri econòmic, social i mediambiental, i és que, pel preu de l'autovia, facin dues bones carreteres, ràpides i un tren, el d'Inca a Manacor. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol tornar a contestar, Sr. Conseller, Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I MEDI AMBIENT (Bartomeu Reus i Beltran):

Sí, Sr. President. És una idea que podem estudiar, moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 2467/95, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a responsabilitat del Govern en la compra de Can Salas.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Grosske, d'Esquerra Unida, relativa a responsabilitat del Govern en la compra de Can Salas. Té vostè la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. GROSSKE I FIOI:

Molts gràcies, Sr. President. Simplement voldria determinar una mica l'abast de la pregunta, en el sentit que no s'hi demana una explicació sobre els fets en qüestió, que estan prou acreditats, es dona per suposat tot allò que ha passat amb la compra de Can Salas, que és la compra d'un immoble per un valor molt superior al real amb un desfasament de 300 i busques de milions que curiosament s'acosta molt a aquest 0,7% del pressupost que sembla tan difícil, tan difícil de donar aviat durant aquesta legislatura per a programes de cooperació. Llavors, simplement, donat per suposat i per establert el fet, es demana si això no tindrà cap tipus de conseqüència o si de qualche manera s'assumiran responsabilitats polítiques per la pèrdua d'aquesta quantitat important de doblers públics en aquesta comunitat autònoma. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Vice-presidenta, té vostè la paraula.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Idò no s'assumiran responsabilitats polítiques perquè no consideram que hagi estat una mala gestió i una mala administració dels recursos públics. Nosaltres l'únic que fèiem era defensar el nostre bagatge cultural i crear, a dins les nostres possibilitats, espais culturals. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té vostè la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. GROSSKE I FIOI:

Sí. El que diu la Sra. Vice-presidenta té la seva lògica, el que passa és que tanca les possibilitats; és a dir, si s'han perdut 300 i busques de milions, pot ser responsabilitats polítiques, responsabilitats dels funcionaris o responsabilitats de la divina providència. Llavors, si no hi ha responsabilitats polítiques, m'agradaria saber si és que són responsabilitats dels funcionaris o de la divina providència.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Vice-presidenta, per tancar la qüestió incidental, té vostè la paraula.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Deu ser de la divina providència. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 2483/95, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Vidal i Burguera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya de control del transport d'aliments.

Passam a la darrera pregunta de l'ordre del dia, que formula la diputada Sra. Joana Aina Vidal, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya de control del transport d'aliments.

LA SRA. VIDAL I BURGUERA:

Moltes gràcies, Sr. President. M'agradaria demanar al conseller de Sanitat quines són les actituds que s'han dut a terme per la Conselleria de Sanitat i Seguretat de Balears en el control de transport d'aliments i quines són les campanyes que pensen desenvolupar de cara al futur. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller de Sanitat, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sra. Joana Vidal, aquesta comunitat autònoma és capdavantera en el tema d'infeccions o tòxico-infeccions alimentàries, i ens quedava un tros que encara no estava ben desenvolupat, que poguéssim garantir que no es rompia en cap moment la cadena del fred, i era el transport d'aquests aliments. Quant al transport d'aliments, vàrem iniciar l'any 94 una inspecció generalitzada per tal de veure quants d'aquests vehicles estaven en condicions i quants no estaven en condicions; es varen inspeccionar 591 vehicles, i la veritat és que realment hi havia un nivell de condicions bastant bo en tots aquests vehicles, el que succeeix és que hi vàrem trobar unes deficiències la reparació de les quals vàrem demanar que es fes. Evidentment, es tractava d'aconseguir de cada vegada més un millor transport dels aliments. Les ubicacions on fer aquestes inspeccions es trobaven: en el propi port, que és on arriben moltíssims d'aliments de tota índole, però sobretot aliments animals i sobretot aliments de la mar; també en les vies públiques, on, és clar, no les podien fer els nostres inspectors i les vàrem haver de fer conjuntament amb la Direcció General de Transports de la Conselleria d'Obres Públiques, amb la Guàrdia Civil i amb la Policia Local; també les vàrem fer en els control a l'origen, també en els escorxadors, en les llotges de peix, per no dir-li que en moltes d'indústries làcties, etc. i en molts de llocs on arribava d'alguna manera algun d'aquests aliments. És molt diversificat, és molt difícil d'inspeccionar tot això.

Llavors, amb tot això, vàrem arribar a la conclusió que havíem de fer un cens, i durant els anys 94 i 95 s'ha elaborat aquest cens, i per a l'any 96, que és la seva pregunta o la seva part final de la pregunta, el que pretenem és que tots aquells vehicles que en un moment determinat varen ser inspeccionats hagin corregit la situació i, si no, treure'ls d'aquest transport tan important, com és el transport alimentari. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

II.1) Moció RGE núm. 2439/95, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política hidràulica, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 2085/95.

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que fa referència a la moció presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política hidràulica. Per fer-ne la defensa, té la paraula la Sra. Diputada Joana Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. en el debat d'interpel·lació al Govern sobre política hidràulica ja llançarem, els socialistes, a l'aire la necessitat de fer feina des de l'estudi, des de la previsió i des de l'acord, el màxim acord polític i social possible, per trobar solucions socialment rendibles al problema de l'escassetat d'aigua a les nostres illes. Era difícil, però, arribar que s'aprovés avui i aquí ja directament un llarg llistat de propostes que ajudessin a avançar, a trobar sortides positives a aquest problema de la manca d'aigua. Els precedents existents no eren massa encoratjadors, ens hem cansat de presentar propostes i cap, absolutament cap, mai no s'ha tingut en compte aquí. Alhora, també ens separa l'actual actuació del Govern feta fins avui, una política espectacular, una política de grans anuncis i infraestructures i d'un alt cost per als ciutadans, alt cost per als ciutadans i per al propi govern, el qual, no ho hem de deixar de pensar, som tots. Política i actuacions gens participatives, per altra banda, i que tantes vegades hem criticat des dels bancs de l'oposició per no anar acompanyades de les necessàries mesures de control i estalvi, fonamentalment, i per no tenir la visió de previsió, per no enumerar la planificació, paraula que tampoc no agrada al conseller d'Obres Públiques, planificació o previsió necessàries fonamentalment en una economia emergent a les Illes, fonamentada en el turisme, gran consumidor d'un recurs mancat d'abundància com és l'aigua.

Per açò, avui hem optat per no repetir un llarg llistat de propostes que s'han anat discutint en aquesta cambra; per açò avui aquí proposam la constitució d'una comissió d'estudi, una comissió d'estudi plantejada amb la màxima seriositat. No es tracta d'enredar la voga, creim en la feina que hi podem aportar tots els grups polítics, creim en la participació responsable de polítics i de ciutadans per solucionar els problemes que ens afecten a tots. Deim que ha de ser una comissió d'estudi per pur principi reglamentari d'aquest parlament, però, evidentment, aquesta comissió no es pot contentar només amb estudiar els problemes, sinó que el compromís a la seva constitució ha de ser trobar propostes d'actuació, trobar solucions socialment rendibles a un cost social que faci possible que el preu de l'aigua sigui just per a tots els ciutadans. Una comissió que creim que no només s'ha de contentar amb fer propostes d'actuació, sinó que hem d'anar més enllà i posar les bases d'una vertadera participació pública en la gestió de l'aigua.

Proposam fins i tot, i perquè aquesta comissió es plantegi amb total seriositat, un guió de treball, un guió de treball que amplia els punts exposats en el projecte de directrius del Pla hidrològic de les nostres illes que permetrà avançar punt per punt. Llimar i discutir quines són les diferències que en forma d'alegacions cadascun dels grups polítics, socials, sindicals ja hi vam plantejar, a aquest avanç de directrius. A més, creim que no podem esperar a tenir la redacció enllestida d'un pla hidrològic per actuar, el problema de manca d'aigua el tenim ja avui i avui hi hem d'actuar. L'objectiu que plantejam per a aquesta comissió d'estudi és poder arribar a un estalvi d'aigua en un primer any de 20 hectòmetres cúbics i a un estalvi, en un segon any, de 30 hectòmetres cúbics. Hem de recordar que el cost d'un hectòmetre cúbic avui dut en vaixell és de 300 milions anuals. Per tant, suposa un estalvi d'aigua i un estalvi de cost per al Govern i per als ciutadans, a l'hora de pagar-ne els rebuts.

El guió de treball, ho repetesc, és ampliat fins i tot allò que era el guió de les directrius i es fonamenta en propostes que altres comunitats autònomes ja han exercitat per arribar a aquests nivells d'estalvi que plantejam aconseguir en els dos anys següents.

Per tant, hauríem de començar per estudiar l'actualització, i com tirar-los endavant, dels inventaris dels recursos naturals de l'aigua subterrània, tirar endavant la xarxa oficial de control, el cens d'aprofitaments, desenvolupat a altres comunitats autònomes ja en aquests moments, ordenació de reguius amb ajuts econòmics i tècnics, amb uns sistemes de reguiu, aqüífers, protecció dels aqüífers amb problemes de salinització i sobreexplotació, que en aquests moments es continuen explotant a les nostres illes, normes per a l'atorgament de noves explotacions, assignació de recursos i prioritats socials de cadascun dels usos de l'aigua, que creim que políticament i socialment han de ser els més rendibles. Altra qüestió que és evidentment d'actualitat, fins i tot per als membres del Govern, és la possibilitat, que l'hem de tenir aclarida, de revisar les actuals concessions per obtenir un millor aprofitament dels recursos hídrics, d'acord amb el principi d'economia de l'aigua; era la proposta, aquesta, d'estalviar un hectòmetre cúbic d'aigua que s'està utilitzant avui per regar els camps de golf i que la legislació de l'Estat per a èpoques de sequera permet reconduir, i revisar aquestes concessions; és possible, és un hectòmetre cúbic, són 300 milions de pessetes, i, per tant, les quantitats ja no són tan petites, són importants. És important, per tant, rendibilitzar i substituir aquests recursos d'aigua que, evidentment, són d'un molt baix cost i de molt fàcil actuació.

Alhora, també hauríem de continuar treballant en aquesta comissió en l'ordenació dels abocaments que potencialment poden contaminar els pous d'aigua potable, i, per tant, establir quines han de ser les normes dels perímetres de protecció d'aquestes captacions; alhora que l'estudi de la protecció de les zones humides i altres espais naturals; controls i correccions de contaminacions produïdes per nitrats, pesticides, productes industrials; infraestructures també, i, per tant, estudis de cost, viabilitat i rendiment dels recursos que es poden aprofitar de cada una de les infraestructures per a captacions en períodes de sequera; la recàrrega artificial d'aqüífers; l'abastiment a nuclis urbans, plantejant un pla de treball per evitar les pèrdues; l'educació per a l'estalvi, i l'adequació de l'administració hidràulica de les nostres illes als criteris de participació i de descentralització. Principis explicats i citats en tot allò que són els avanços de la normativa desenvolupada per la nostra comunitat autònoma, però no el suficientment explicats en el seu desenvolupament organitzatiu i, en definitiva, quan hi aplicam la realitat.

Hi ha molta feina a fer, i des de l'oposició es demana la participació, la participació dels grups polítics per avançar en aquests sortides ja immediates que altres comunitats autònomes ja han plantejat, ja hi treballen, amb l'objectiu d'establir aquests dos nivells d'estalvi en un període de dos anys. I en segon lloc, també adequar tot allò que és l'administració hidràulica de l'aigua a la participació dels usuaris i dels agents en general.

Creim vertaderament que es podria obrir amb la constitució d'aquesta comissió unes possibilitats importants per millorar que els ciutadans tinguem i paguem el preu que és just per un recurs tan escàs, tan important, i que, per tant, entre tots estalviem recursos econòmics i entre tots estalviem un recurs tan important per al nostre desenvolupament com és l'aigua.

A partir d'aquest guió ample, però que creim que s'hauria d'abordar en tota la seva amplitud, i més que res perquè existeixen problemes conceptuals en cadascun dels punts a debatre a nivell polític, creim que és important que es comenci, per tant, des del principi, a treballar i a proposar aquestes mesures concretes que, ho repetim, altres comunitats autònomes en açò ja ens han avançat moltíssim.

Esperam, per tant, que una proposta d'aquest nivell pugui tenir el suport de tota la cambra i que es poguessin ja iniciar els treballs el més prest possible. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

S'obre el torn d'intervenció dels diferents grups parlamentaris. En primer lloc, pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats. Les nostres illes van cap al suïcidi ecològic per diverses vies, una molt important és l'esgotament accelerat de les nostres reserves hídriques. Sembla que a vegades el Govern balear no sap encara que les persones no poden viure sense aigua, igualment que els cultius el ramat i tot allò que ens permet viure. A les nostres illes inicialment no hi havia problemes d'aigua, hi teníem uns aqüífers generosos que fins i tot podien proveir sense problemes una certa quantitat de places hoteleres i altres instal·lacions turístiques, apart dels normals usos agrícoles i el consum de la població resident. El que passa, però, és que aquesta capacitat turística s'ha disparat, s'ha descontrolat, ja no consumeix unes dosis acceptables d'aigua, el que fa ara és beure's a un ritme vertiginós les poques reserves que ens hi queden. El Govern balear, el Partit Popular, sap, n'és conscient, que no hi ha prou aigua per a tothom, també sap que hi sobren places turístiques; en canvi, permet que s'hi facin més places turístiques que, a més, s'emporten la poca aigua que hi ha. Així passa després allò que ha passat a Calvià o allò que passa a la ciutat d'Eivissa, on s'ha hagut de fer una potabilitzadora caríssima i contaminant que hem de pagar tots els ciutadans i ciutadanes i que ha fet pujar òbviament, de forma escandalosa, el rebut de l'aigua. Les dessaladores, per tant, no són la solució, són l'excusa per poder continuar eixugant les nostres reserves subterrànies. Hem de ser, per tant, més audaçs i buscar solucions alternatives, perquè això mateix passa amb els camps de golf, ara el Sr. Soler diu que tots els camps de golf s'hauran de regar amb aigua depurada dins dos anys; el PP hauria de saber que gairebé cap dels camps que hi ha avui que estan obligats a regar-se amb aigua depurada compleix aquesta obligació; Els Verds convidam el PP a venir a Eivissa o a anar a Calvià per veure com els camps de golf, com a norma general, incompleixen la llei i usen aigua potable de pous, que es necessiten per a usos més prioritaris que no el golf. Senyors del PP, dins dos anys, els camps de golf de les nostres illes continuaran robant la poca aigua que ens hi queda, no en tinguin cap dubte.

Una vegada més Els Verds exigim la immediata paralització del creixement turístic de les Balears. Ni una plaça turística més, i apart d'això, exigim després la destrucció o desaparició d'una part important de les places que ara hi ha, especialment les il·legals. Aquesta i només aquesta és la manera o una de les maneres de protegir la poca aigua que ens hi queda. Avui Calvià, per exemple, amb la meitat d'hotels i amb una quarta part dels camps de golf, continuaria sent encara el municipi més ric d'Espanya o un dels més rics, però no li faria falta aigua de l'Ebre, com també passa amb Palma. Mentre el PP consentí un creixement turístic desbocat, com el que es preveu encara en els plans d'ordenació de l'oferta turística (POOT), com permeten les normatives urbanístiques de gairebé tots els ajuntaments o com permet a les Pitiüses la Llei d'espais naturals reformada, a les Balears continuaran fent-hi falta vaixells Móstoles i potabilitzadores que fan pujar el rebut de l'aigua i de la llum.

Per tot això, el Grup Mixt donarà suport a la moció presentada pel Grup Socialista, per millorar la gestió de l'aigua i, a més, per fer-ho entre tots. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part d'Esquerra Unida, té la paraula el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Només tres paraules, Sr. President, perquè crec que la naturalesa de la proposta fa innecessari repetir arguments i debats que es varen manifestar en la interpel·lació haguda fa una sèrie de dies aquí, en aquest plenari. Jo crec que la moció que presenta el Grup Parlamentari Socialista és una moció que s'ajusta perfectament a les previsions reglamentàries, és una proposta que toca un tema sobre el qual seria bo que la ciutadania tengués la percepció que aquest parlament se'n preocupa i que té la voluntat d'estudiar-lo en profunditat i aquest parlament té la voluntat d'arribar a acords sobre política hídrica que permetin solucionar, hi insistesc, un problema que és percebut pels ciutadans com un dels més fonamentals que afligeixen la nostra comunitat autònoma, i en aquest sentit jo crec que seria molt raonable que aquesta moció fos aprovada per unanimitat i, en tot cas, jo anunciï des d'aquí el vot favorable del nostre grup a aquesta moció, fins i tot per perfilar polítiques fins ara no iniciades amb excessiu èmfasi, però sobre les quals, després d'una polèmica una mica llarga en plenari i en comissió, fins i tot el propi conseller ha manifestat el seu acord a posar-les en marxa, com són les polítiques d'estalvi, jo crec que valdria la pena que es constituís la comissió no permanent proposada en aquesta moció, i en aquest sentit, hi insistesc, el nostre grup votarà a favor de la moció. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, té la paraula el Sr. Diputat Antoni Alorda.

EL SR. ALORDA I VILLARUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. El Grup Nacionalista PSM donarà suport a la proposta del Grup Socialista per a la creació d'una comissió no permanent de política hidràulica amb l'abast que proposa la moció, i encara l'ampliaríem en tot allò referent a la política d'aigües de les Illes Balears, inclosos els temes competencials i el d'organització administrativa. El president Soler tindrà una nova oportunitat per mostrar-nos que entén per endegar polítiques de consens, les quals, naturalment, requereixen d'aquests espais de trobada i de debat com pot ser aquesta comissió. És evident que el nostre grup manté en matèria de política hidràulica àmplies divergències amb el grup proposant i sobretot amb el Govern balear, la política de transvasaments (l'operació *vaixell*, camps de golf, la posició davant l'agricultura, mesures d'estalvi, participació del usuari i fins i tot la mateixa dimensió del problema). Mentre que per al Govern, com ens ha confirmat el president en l'últim debat, la insuficiència del recurs hídric és un tema resolt per la tècnica i no ha de limitar el creixement de cap activitat sectorial, ni oferta turística, ni camps de golf, etc., per a nosaltres és un bé econòmic escàs i que sí que actua com un factor limitant de segons quins tipus de desenvolupament, amb una incidència directa sobre l'ordenació del territori.

Ara bé, tots hem de convenir, com deia el Sr. Grosske, per la transcendència del problema de l'aigua, en la necessitat imperiosa de comptar amb tots els estudis tècnics que calguin per poder justificar prou les solucions que proposa cadascú, els seus costos socials, ecològics i econòmics, la seva provisionalitat o el seu caràcter perdurable i perquè els responsables polítics les debatem amb rigor i amb suficient coneixement de causa en un fòrum específic i adequat. En aquest sentit, el nostre grup està molt preocupat per la quantitat de mancances que detectarem en l'anàlisi del projecte esmentat i en les seves pròpies confessions sobre el desconeixement del món hidrològic: unitats hidrogeològiques molt poc conegudes, manca d'un cens d'aprofitaments, insuficiència en el coneixement dels recursos superficials o soterranis, sobre la influència de la sequera en els nivells d'aigua i en la reserva dels aqüífers, manca d'inventaris sobre el règim d'usos i les concessions existents, ni inventari de captacions, insuficients controls de qualitat de les aigües o de les extraccions en els pous, manca d'inventari de punts de vessaments domèstics o industrials, no es coneixen molt bé els abastiments industrials, baixa fiabilitat dels estudis foronòmics, escassa definició de l'origen de la contaminació, desconeixement de la contaminació per insecticides, herbicides i fungicides, estudi específic sobre els riscos d'inundacions, no hi ha mesures de garantia ambiental, desconeixement de la situació actual de diverses depuradores, insuficiència del sistema d'informació hidrològica, i per últim, insuficiència del coneixement de la utilització del domini públic hidràulic. Tant de bo que s'aportin tots els estudis que mancaven a la documentació bàsica i els puguem estudiar per fer-nos tots plegats una idea de l'abast del problema i treballem ben prompte per a la seva solució. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras i señores diputados. A partir de la nueva Ley de aguas, aprobada por las Cortes españolas, ha habido por parte de los organismos correspondientes de la Comunidad Autónoma, de la Conselleria de Obras Públicas, en definitiva, como decíamos el otro día con motivo de la interpelación sobre este mismo tema de política hidráulica una enorme actividad en la búsqueda no ya solamente de soluciones sino de un *corpus* legal que desarrollara esa ley de aguas, dentro naturalmente de los cauces -nunca mejor empleada la palabra cauce- marcados o establecidos por la Ley de aguas nacional, y en ese sentido tengo que decir aquí que ya el 3 de febrero del 94 hay el Decreto 11/94, de 13 de enero, de organización y régimen jurídico de la administración hidráulica de Baleares; se publica también el mismo 19 de marzo en el boletín de la Comunidad una orden por la cual se regula el procedimiento para la designación de los representantes de los usuarios en la junta de gobierno de la Junta de Aguas de Baleares y su régimen de funcionamiento; hay también una orden del conseller de Obras Públicas y Ordenación del Territorio por la que se reglamenta la constitución y organización del Consejo general de Aguas de las Islas Baleares; hay después el Decreto 114/1994, de 22 de noviembre, sobre colaboración con las corporaciones locales en materia de abastecimiento de aguas a las poblaciones; hay también, con posterioridad, el Decreto 29/1995, de 23 de marzo, por el que se dictan normas para la atribución y desarrollo de las funciones, servicios y competencias transferidos a la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares en materia de recursos, aprovechamientos y obras hidráulicas, efectuado, como todos recordarán el 1 de marzo de este año; hay, por fin, el Decreto 74/1995, de 2 de agosto, de adopción de medidas especiales para la gestión de los recursos hidráulicos al amparo del artículo 56 de la Ley de aguas en la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares.

Y todo este *corpus* legislativo, de desarrollo, en realidad, legislativo, de la Ley de aguas, ¿qué pretende? Pretende fundamentalmente establecer no sólo la organización de los estamentos del Gobierno, que lógicamente debe desarrollar esa ley de aguas y desarrollar las competencias que se le traspasan este año, sino que también hay una clara intención participativa. Los órganos fundamentales que se crean son la Junta de Aguas, o bajo la dirección de la Junta de Aguas, en la que se incluye un elemento fundamental, que es la junta de gobierno, en la que se representan no sólo la conselleria, sino también los consells insulares y la representación de los usuarios, y así, en la orden que antes les contaba, la orden publicada el 19 de marzo, se especifica que los representantes de los usuarios en la junta de gobierno serán tres de la entidad titular de la concesión del abastecimiento de aguas a la ciudad de Palma de Mallorca, un representante por la agrupación única de todos los restantes municipios, mancomunidades, consorcios, empresas públicas o privadas que sean concesionarios de abastecimiento de aguas en la isla de Mallorca, un representante por la agrupación única de comunidades de usuarios de regadíos agrícolas de Mallorca, un representante por la agrupación única, etc., una agrupación similar en Menorca y en Ibiza y Formentera, no les quiero cansar con eso. Aparte de la junta de gobierno, se crea también el Consejo general de agua de Baleares, en que hay diez representantes de los usuarios; los usuarios en Baleares fundamentalmente son dos, los usuarios naturalmente en alta, me estoy refiriendo a los usuarios últimos destinatarios del agua, que somos todos, pero la representación, lógicamente, se concede a los usuarios en alta, los usuarios, como decía antes, fundamentalmente dos: los regantes, los usuarios agrícolas, por decirlo de alguna forma, y son, por

otro lado, los de abastecimiento de aguas a poblaciones; la verdad es que hay otros usuarios que tienen tan poca entidad como pueda ser el aprovechamiento de aguas con destinos industriales o el aprovechamiento de aguas con destinos recreativos, como, por ejemplo, los campos de golf, que tanto se citan aquí, tienen una intervención tan mínima en el consumo de agua que realmente no vale la pena que tengan una representación en esos consejos. Además del Consejo General de Agua, se crean también las juntas insulares de explotación, juntas en las que también igualmente hay una notable representación de los usuarios y eventualmente se crea también en este desarrollo legislativo a que me refería, hecho por el Gobierno, la posibilidad de la creación de consorcios y otras entidades similares con los ayuntamientos, con las mancomunidades, etc.

Por consiguiente, el desarrollo este a que me refiero que ha ce el Gobierno, la lectura que hace el Gobierno de la Junta de Aguas y que transforma en una serie de elementos, disposiciones reglamentarias que antes he leído muy someramente, tiene, como decía, un interés claramente participativo, el Gobierno de la Comunidad quiere que participe todo el mundo en un problema que efectivamente es un problema grave y en el cual el Gobierno en el mismo momento que tuvo la legislación nacional y con posterioridad las competencias ha querido intervenir inmediatamente.

Por consiguiente, no podemos olvidar a la hora de plantear una comisión parlamentaria todo este *corpus* legislativo, tanto el del estado central, la Ley de aguas, como el posterior desarrollo del Gobierno a la hora de pensar en una comisión parlamentaria.

Es de difícil encaje, realmente, esa comisión parlamentaria, parece de difícil encaje en toda esta serie de órganos que tienen que trabajar en materia de aguas y que por imperativo legal tienen que disponer sobre lo que pueda ser la mejor planificación y gestión de esos recursos. No puedo olvidar tampoco naturalmente la participación de la Administración central. Entre otras cosas, el Gobierno de la nación es quien tiene que aprobar el plan hidrológico de la comunidad. Y eso, insisto, no podemos dejarlo de lado.

Por consiguiente, al plantearse la creación de esta comisión, nuestro grupo piensa que puede ser, efectivamente, muy interesante. Me temo que, sin embargo, podamos tener un enfoque ligeramente distinto al que alguno de los intervinientes aquí, anteriores, ha planteado. Para nosotros, lo primero y fundamental de esta comisión parlamentaria es que haya una transparencia absoluta en esta materia, insisto que tanto en la planificación como en la gestión y desarrollo de las competencias en materia de aguas. De manera que la comisión tiene para nosotros, ante todo, una misión informativa, una misión que hace que todos los grupos parlamentarios y todos los partidos políticos que, en definitiva, los componen tengan un conocimiento cabal y completo, transparente, en definitiva, de todo lo que en esta materia se gestiona por los órganos correspondientes; tiene también, a nuestro juicio, un segundo papel igualmente importante, es la posibilidad de la colaboración de todos los grupos, por consiguiente, de todos los partidos políticos, en los trabajos de todos estos órganos, una colaboración que además, como quiera que en los órganos de gestión están representados, como decía antes, ayuntamientos, mancomunidades, consells insulares, etc. y Administración central, es conveniente que se haga, efectivamente, con el mayor consenso posible. Por ello, vamos a votar a favor de la comisión que hoy nos propone el Grupo Socialista, vamos a votarla con un espíritu, tengo que decir, después de haber escuchado a los antecesores en esta tribuna, difícil de centrar, en el sentido que he oído aquí desde manifestaciones a mi juicio que pecan de un extraordinario optimismo, como es que los trabajos de esa comisión puedan ahorrar en plazos brevísimo..., en un año 20, hectómetros cúbicos, en dos, 30 hectómetros cúbicos, creo sinceramente que eso es un deseo del que participaríamos todos,

pero que es un planteamiento excesivamente optimista, y por otro lado, como decía, en una posición centrada con respecto al otro planteamiento que también se ha expresado aquí por parte de diferentes portavoces de los grupos parlamentarios, en el sentido de que la situación actual es muy mala, de que la política que se ha seguido es igualmente muy mala y que, por consiguiente, los remedios tienen que ser extraordinariamente nuevos y distinto. A mí me gustaría, y me gustará, si tengo oportunidad de representar a mi grupo en esa comisión, escuchar esos maravillosos remedios que por un lado van a optimizar tanto el problema de consumo de agua en estas islas y que, por otra parte, van a dejar en tan mal lugar a los que, Administración central y Administración autonómica, lo han venido desarrollando hasta el momento.

Nada más, muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Molts gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la Sra. Barceló en torn de rèplica.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. No tan en torn de rèplica, perquè, de fet, és tan just per agrair el suport en nom del Grup Socialista a aquesta proposta de crear una comissió d'estudi sobre els problemes de l'aigua, sobre l'estudi, control, quantificació de recursos i sobretot en el treball de previsió. Evidentment, estam disposats que s'ha d'estudiar... Ha de ser una comissió purament informativa, però creim que també, i així ho intentarem, amb tota la nostra responsabilitat i feina, s'ha d'intentar extreure de la legislació comparativa d'altres treballs que han fent, no només aquesta comunitat autònoma, sinó altres comunitats autònomes amb problemes pareguts de manca d'aigua... Intentar també avançar o proposar mesures com perquè aquests objectius que ens havíem marcat al principi de la intervenció que hem fet poguessin ser possibles. Tan just creïem que havíem d'assenyalar els objectius a nivell general perquè no quedi en una comissió d'aquelles oblidades d'estudi i prou, sinó que fóssim capaços de marcar-nos un ritme de treball que ens permetés açò, amb propostes estudiades, consensuades, que el Govern volgués tirar endavant arribar a aquests objectius concrets per als ciutadans que impliquen estalviar aigua, estalviar recursos econòmics de tots. Per tant, esperem, i així és la nostra disponibilitat, fer feina en aquest sentit, repetesc que amb el màxim acord i amb la màxima responsabilitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Aquesta presidència entén que es pot considerar aprovada per unanimitat aquesta moció. És així?

Moltes gràcies, s'aprova per unanimitat de la Cambra.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 2276/95, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a retirar la participació del Govern a la Societat balear de capital risc.

I passam al tercer punt de l'ordre del dia, relatiu a proposicions no de llei. La primera és la presentada per Esquerra Unida de les Illes Balears, que fa referència al Reial Decret sobre les jornades especials de treball. Per fer-ne la defensa....

(Remor de veus)

Sí, moltes gràcies. En primer lloc toca la presentada pel Grup Parlamentari Socialista, en torn a la participació del Govern a la Societat Balear de Capital Risc. Té la paraula el Sr. Quetglas.

(Remor de veus)

Així, es farà. Per favor, secretària primera, si volgués fer lectura de la proposta d'acord d'aquesta proposició no de llei, els dos punts.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sí, Sr. President.

"El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat a dur a terme les accions necessàries en dret per retirar la seva participació a la Societat Balear de Capital Risc.

El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat a destituir el seu representant dins la Societat Balear de Capital Risc".

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. El Grup Parlamentari Socialista, com veim, demana la retirada del Govern de la Societat Balear de Capital Risc i el cessament del seu representant. Per què? Fonamentalment per cinc raons: La primera, perquè la Societat Balear de Capital Risc no respon amb la seva actuació a una finalitat d'interès públic. La segona, perquè la Societat Balear de Capital Risc com a empresa no té cap definició estratègica de la seva actuació. La tercera, la Societat Balear de Capital Risc de fet només és una empresa instrumental al servei de Bon Sossec. La quarta, perquè l'actuació del representant del Govern dins la Societat Balear de Capital Risc no respon a la defensa dels interessos públics ni als objectius estratègics de les societats de capital risc. I per últim, perquè la Societat Balear de Capital Risc ha actuat de manera il·legal a favor d'uns interessos privats lligats als interessos del Partit Popular.

Vegem detalladament cadascun d'aquests arguments. Hem d'anunciar que treballam només amb dades de 1993, perquè aquestes són les darreres que ens ha facilitat el Govern, probablement són les darreres de què disposa. El frontispici de totes les empreses públiques, l'objectiu primari de les empreses a les quals participa majoritàriament o minoritàriament un poder públic, ha de ser sense dubte l'interès públic. Les societats de capital risc tenen per definició legal importants beneficis de tipus fiscal, i altres de tipus comptable i financer, perquè se suposa que inverteixen en empreses que pel factor risc que tenen, no atreuen suficient capital en condicions de mercat per poder desenvolupar la seva activitat. Basta amb això, basta que les empreses tinguin una activitat de risc? Evidentment no, fa falta que aquesta activitat de risc es concentri en un objectiu que tenguí a veure amb l'interès públic, o bé perquè siguin empreses de sectors punta, o tecnològicament avançats, o bé perquè es tracti de sectors d'interès públic que no tinguin massa atractiu a la inversió privada en principi -pens en empreses de reciclatge, o aquelles que inverteixen en millores mediambientals-, o sectors d'interès estratègic per a la comunitat, com seria en el nostre cas una empresa que tengués com a objectiu fonamental una lluita contra l'estacionalitat de l'ocupació a la nostra comunitat, o un sector creador i multiplicador de llocs de feina. Això constituiria un àmbit, no exhaustiu, per descomptat, d'objectius en els quals estaria plenament justificada l'existència d'una empresa que, participada per la Comunitat, es dedicàs a invertir dins unes altres empreses amb aquest objectiu.

Reuneixen les participacions de la Societat Balear de Capital Risc aquestes característiques? Podem veure a quines empreses la Societat Balear de Capital Risc ha invertit: La primera, una empresa de distribució i instal·lació de parcs recreatius; la segona, una empresa de fabricació de poliestirens expandits; la tercera, una empresa de productes cosmètics, senyores i senyors diputats; la quarta, una d'equips de satèl·lits i comunicacions - diran "bé, aquí tenim un sector de tecnologia punta". No passen pena, és una empresa sense activitats-; una empresa d'equips d'electromedicina, també sense activitat; un centre mèdic privat; una empresa d'anàlisi i control de qualitat -he de confessar, senyores i senyors diputats, que aquesta és l'única on veig reflectit un objectiu realment d'interès públic-; una planta envasadora d'aigües, i un cementeri privat. Aquestes són les inversions que a 31 de desembre de 1993 havia fet la Societat Balear de Capital Risc.

Jo els asseguro que he intentat de trobar una lògica, un fil conductor, un objectiu estratègic, un sentit a aquesta dispersió d'inversions que ha fet la Societat Balear de Capital Risc. No l'he trobat. Jo agrairia moltíssim a qualcú que em donés una explicació per què aquestes inversions, per què aquestes empreses, dues de les quals sense activitat, i quin és el sentit per a l'interès públic que tenen aquestes inversions.

I això ens du immediatament al segon argument: Quin plantejament estratègic en tant que empresa té la Societat Balear de Capital Risc? A primera vista sembla un plantejament erràtic, una sèrie d'inversions que picotegen per aquí i per allà, en funció més de la capacitat d'influència d'uns determinats *lobbies*, que d'uns objectius que la pròpia empresa es planteja des de la seva òptica. Una vegada més ens trobam amb una actuació del Govern que fuig de plantejaments de planificació, de plantejaments de consecució d'objectius, i la instrumentació d'uns mitjans per abastir aquests objectius, per no estar fermat abans, en definitiva per fer allò que en cada moment trobi que ha de fer en funció d'altres objectius, aquests sí estratègics, però no explícits, objectius inconfessables que tenen molt a veure amb les persones, amb la nòmina personal que hi ha darrera Bon Sossec, i del interès del partit que dona suport al Govern en aquesta cambra.

Tercer argument: La Societat Balear de Capital Risc al final només és un instrument al servei de l'empresa Bon Sossec. La Societat Balear de Capital Risc és una empresa que té un capital de 1.140 milions -insistesc que treballa amb dades de desembre de 1993-, 1.140 milions de capital, dels quals té invertits a diverses societats, a aquestes societats els objectius de les quals -no els noms, perquè em pareix innecessari- els he llegit anteriorment, té invertit un total de 1.046 milions de pessetes. D'aquests 1.046 milions de pessetes, 850 estan invertits a Bon Sossec, és a dir més d'un 80%. Però si tenim en compte que a més hi ha un préstec de 360 milions de pessetes de la Societat Balear de Capital Risc a Bon Sossec, ens acostam a participacions de l'ordre del 90% del capital de la Societat Balear de Capital Risc arriscats dins Bon Sossec.

I aquí és on es plantegen aquesta sèrie de preguntes que s'ha plantejat tothom, l'oposició, els mitjans de comunicació i l'opinió pública: Per què a Bon Sossec i no a altres empreses? Quantes petites empreses, com es va dir en comissió, no s'haguessin pogut salvar amb petites inversions, amb aquests 850 milions de pessetes?, petites empreses que donassin llocs de feina, petites empreses que haguessin lluitat contra l'estacionalitat, petites empreses que haguessin posat en marxa projectes arriscats però d'interès públic, arriscats però que estratègicament tenien sentit dins la nostra comunitat autònoma; quantes?, quantes empreses no s'haguessin pogut salvar? No, la totalitat del risc està invertida dins una sola empresa d'interès estratègic bastant dubtós, i d'objectius d'escàs interès públic per a la nostra comunitat autònoma: un cementeri.

La societat i els ciutadans es fan aquestes preguntes: Per què Bon Sossec?, per què el 80% a Bon Sossec? I troben la resposta quan veuen la nòmina de persones lligades a la societat de Bon Sossec, que tenen a veure directament o indirectament amb el Partit Popular i amb l'antic president: El promotor, soci, amic i persona íntimament lligada al Sr. Cañellas, ex-president; el Sr. Joan Fageda, batle de Palma, vinculat a la promotora, després vinculat com a empresari; el Sr. Guillem Vidal, ex-batle de Marratxí, també figura a la nòmina de persones que estan implicades dins aquesta història. Això ja dona una explicació al per què, fins que aquesta explicació es tanca amb una notícia sortida a la premsa, mai no desmentida, que diu "*detectado un presunto pago de comisiones políticas con dinero procedente de Bon Sossec*". Aquí ja el tema comença a tenir unes altres característiques. Ja no es tracta d'una actuació discrecional en favor d'una empresa, es tracta de trobar-nos amb una trama de finançament irregular del Partit Popular, basat en una actuació de dubtosa legalitat.

Quina ha estat l'actuació del Govern i dels seus representants dins tota aquesta història, dins tota la successió d'irregularitats que han tengut lloc dins Bon Sossec? Els altres accionistes de Bon Sossec, especialment la banca privada, han reaccionat. Els bancs i les caixes tengueren reflexos, i feren el possible per convertir el seu deute en hipotecari. Varen retirar els seus representants. En algun cas l'escàndol de Bon Sossec ha produït canvis a la cúpula bancària que han suposat un terratrèmol en els cercles financers de Balears. I el Govern balear, què ha fet? Continua sense reaccionar, continua dient que aquí no ha passat res, manté el seu representant, que és el president; manté la seva política i la seva actitud. L'actitud personal del Sr. Forcades quina ha estat? Defensar els interessos públics? No, defensar el Sr. Fageda, donar la culpa al Grup Parlamentari Socialista i a la premsa, confiar -com va confessar- a l'Ajuntament de Palma per salvar Bon Sossec, i de pas salvar el Sr. Fageda. O és a l'enrevés, o és salvar el Sr. Fageda i de pas salvar Bon Sossec?

Per últim, hi ha hagut una actuació contrària a la llei per part de Bon Sossec. Mirin, senyores i senyors diputats, les societats de capital risc per definició legal tenen com a únic i exclusiu objecte la participació temporal en el capital d'altres empreses. Idò la Societat Balear de Capital Risc en pre-campanya electoral, de manera oculta, sense donar informació a l'opinió pública, sense que ningú se n'assabentàs, va concedir un préstec que no està ni dins els objectius legals, i per tant no pot estar dins els estatuts de la Societat Balear de Capital Risc, per evitar una fallida que en plena pre-campanya hagués anat en contra dels interessos electorals del Partit Popular. 360 milions de pessetes en pre-campanya han constituït el darrer escàndol que tanca, per ara, la llista de problemes que han escandalitzat la nostra societat relacionats amb Bon Sossec.

En resum, i per acabar, Sr. President. La Societat Balear de Capital Risc és un muntatge al servei de Bon Sossec, i molt probablement al servei del Partit Popular, l'activitat del qual no respon ni a interessos públics ni a cap plantejament estratègic al servei de la col·lectivitat, que ha actuat de manera contrària a la lletra i a l'esperit de la legislació que dona causa a les societats de capital risc, que ha actuat, per tant, en contra de la llei, i que sotmet els interessos públics a la defensa dels interessos privats de destacats membres del Partit Popular.

És per tot això que el meu grup sol·licita a la Cambra una decisió de cessament del representant del Govern dins la Societat Balear de Capital Risc, el nomenament d'un altre, que gestioni la retirada de la manera menys onerosa possible de la societat dels diners públics que hi ha invertits. Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Quetglas. Grups que vulguin intervenir? Per part del Grup Mixt té la paraula la Sra. Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per part del Grup Mixt donarem suport a la proposició no de llei del Grup Parlamentari Socialista relativa que el Govern deixi de participar a la Societat Balear de Capital Risc. I ho farem per diferents motius.

En primer lloc perquè ens demanam exactament què és el primer, l'ou o la gallina? Què és el primer, la Societat Balear de Capital Risc, que intenta participar en aquelles empreses que són innovadores o que tenen un alt contingut tecnològic, en aquelles empreses en què els bancs no volen participar, perquè suposen un alt risc, precisament pel que tenen d'innovador; o si bé va ser al revés, una vegada que varen tenir el problema d'una determinada empresa lligada al Partit Popular, és a dir problemes amb Bon Sossec i problemes de gent del seu partit varen crear aquesta societat de capital risc, li varen donar els suficients per poder fer inversions de 800 milions de pessetes, préstecs de 350, i així salvar una determinada empresa?

És una pregunta que no només ens feim el grup parlamentari, se la fa la societat en general. Perquè des del grup d'Unió Mallorquina sempre hem estat molt moderats amb el que s'ha dit a les diferents comissions, tant del Bon Sossec com d'aquesta societat de capital risc. Sempre hem estat moderats perquè el Sr. Conseller sortia dient quelcom que nosaltres creïem, que s'ha de respectar l'empresa privada, que no ha de tenir ingerències de l'exterior, que és perillós que a un moment determinat les crítiques puguin influir negativament en l'empresa privada. Nosaltres, des del tarannà liberal d'Unió Mallorquina creïem que això era així, i que les empreses privades no tenien per què donar una resposta al Parlament. Bé, sempre que aquestes empreses públiques no estiguin claríssimament beneficiades, i no estiguin de qualque manera perjudicant altres empreses de semblants o paregudes característiques que no tenen en absolut aquestes ajudes.

Des de la creació de la Societat Balear de Capital Risc ens hauríem de demanar quines han estat les seves funcions com empresa, i quines les seves activitats. El senyor que m'ha precedit en la intervenció, del Partit Socialista, Sr. Quetglas, ha fet una clara explicació i exposició de quines han estat aquestes activitats i quines han estat aquestes inversions. La conclusió que hem tret és que les úniques empreses innovadores que a un moment determinat s'han apuntat a la societat de capital risc, són les que no tenen cap tipus d'activitat; i aquelles que han obtingut ajuda són societats vinculades directament o indirecta a l'anterior president i al Partit Popular. I això, com a mínim, Sr. Matas, haurà d'entendre que és sospitos.

Des del primer moment la Societat Balear de Capital Risc es va convertir, al nostre entendre, i després d'haver escoltat i llegit les compareixences del Sr. Matas, en una societat que ha ajudat a totes aquelles empreses que han duit endavant una mala gestió, i que normalment han acabat en fallida. Si no han acabat en fallida, com a mínim en suspensió de pagaments, i això de qualque manera és un requisit que no se sol demanar a les empreses que han d'obtenir ajudes de govern o de societats de capital risc.

Ens podem demanar per què unes determinades empreses amb aquestes característiques han tengut el seu suport; i jo crec que no podem pensar mai que hagi estat precisament ni per la seva bona gestió, ni perquè siguin empreses que entrin dins unes característiques de què després parlarem. Més aviat la conclusió a què arribam és que formen part d'aquestes empreses uns determinats empresaris que roben favors del Govern, no se sap massa bé, però ho podem sospitar, a canvi de què; que són bons amics de dirigents del seu partit, o de l'anterior president, i que de qualque manera se situen a l'ombra d'un determinat govern, d'un determinat partit, en aquest cas el Partit Popular.

Com a exemple més vergonyós de tot el tema hi ha el de Bon Sossec. És una empresa que té un projecte faraònic, un cementeri privat d'alt *standing*, a la inauguració del qual varen assistir l'anterior president, el batle de la ciutat, alt càrrec del PP, que també està relacionat indirectament o directament a canvi d'haver participat en la seva construcció, una empresa del propi batle.

Ens demanam també quines han pogut ser les raons que justifiquin l'existència d'una empresa de risc compartit, una empresa d'aquestes característiques, i sobretot ens hem fixat molt bé en quines són les missions d'aquestes societats a altres llocs que existeixen. Bàsicament es tracta de societats que volen donar suport i participar temporalment en unes determinades empreses, que tenen com a característica ser empreses innovadores, ser empreses d'alt contingut tecnològic, o ser empreses d'investigació. La veritat és que aquestes empreses es justifiquen amb aquestes característiques, que no trobin finançació, o almanco uns canals de finançació tradicional a través dels bancs o caixes d'estalvi, i que per tant hi ha d'haver unes societats, normalment amb el suport dels governs, que els donin aquest suport.

Però ens demanam: Ha estat aquesta la filosofia del Govern participant en una societat de capital risc a un tema com el de Bon Sossec? La veritat és que ens ho demanam, i crec que serà difícil que el Sr. Conseller ens pugui donar una resposta convincent, perquè normalment ha dit que el Govern justifica la seva participació en aquestes empreses dient que tenen un valor estratègic dins l'economia balear, i que s'ha intentat salvaguardar l'interès social d'un determinat grup. Clar, això té moltes interpretacions, realment si es tracta de salvaguardar l'interès d'un determinat grup polític, pot tenir tota la raó. Ara, d'un interès social, la veritat és que ja tenim més dubtes.

Nosaltres creim que s'ha de diversificar dins l'economia. Creim que poca diversificació hi ha dins una economia que es tracta d'empreses constructores que a un moment determinat han participat a la construcció d'un cementiri privat. No veim com un cementiri privat pot tenir aquesta característica d'innovació tecnològica o d'investigació; la veritat és que hi ha poc que investigar en tombes de morts, i demanam al Govern que es retiri de la seva participació a la Societat Balear de Capital Risc, perquè creim de veres que aquesta societat mai s'ha creat per realment defensar empreses innovadores, empreses d'alt contingut tecnològic; aquesta empresa es va crear únicament i exclusivament per salvar unes determinades empreses d'uns bons amics i, això sí, salvaguardar l'interès social, però d'un determinat grup polític, no de la societat en general.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Munar. Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida de les Illes Balears té la paraula el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. El primer que ens caldria dir com a Esquerra Unida és el nostre acord, globalment considerat, amb el fet que el Govern autònom d'aquesta comunitat participi a una societat de capital risc que efectivament compleixi les funcions que des d'aquesta tribuna ja s'han exposat, és a dir de suport a sectors estratègics de la nostra economia, de suport a empreses que aportin innovació tecnològica, que siguin de cabdal importància per al desenvolupament de localitats o comarques, o que fins i tot estiguin associades a problemàtiques de caràcter social i específic d'un determinat àmbit, i que efectivament complint aquestes funcions, aquestes empreses tenguin dificultats per accedir als mecanismes de finançament normal del conjunt de les empreses,

Des de l'acord, per tant, amb aquesta política, insistesc, considerada en abstracte, el que hem de dir en segon lloc és que efectivament la participació del Govern autònom a la Societat Balear de Capital Risc no ha complert, ni de lluny, aquesta funció. Ens trobam amb una societat que ha tengut una política d'inversions que és per llogar-hi cadiretes, és a dir, no té ni cap ni peus, ni des del punt de vista econòmic, ni tecnològic, ni social, ni des de cap punt de vista. No té ni cap ni peus. Fins i tot, efectivament, amb operacions creditícies en favor de Bon Sossec probablement ha sortit del seu àmbit legal d'actuació. A més, és una empresa on el Govern participa d'una manera molt important, amb una participació molt important del muntant del capital, però de tal manera que no arriba a tenir prou participació com per poder donar explicacions a aquesta cambra, a la Comissió d'economia i hisenda, a aquest plenari, allà on sigui, sobre què ha estat dels nostres recursos, dels recursos públics invertits en aquesta empresa, de quins criteris emprà aquesta empresa, i de quina és la seva política. Quan es demana això al conseller d'Economia i Hisenda diu "Ah, això és una empresa privada. Evidentment nosaltres hi tenim centenars de milions invertits, però, ah, és una empresa privada, i ves a saber per què fan les coses. Jo no li puc explicar. No tenc jo control sobre una empresa privada.

I efectivament, aquesta "empresa privada" no ha obeït en la seva actuació a criteris d'interès públic, per tant ha obeït a interessos de caràcter privat, lògicament associats a determinades entitats financeres i al Partit Popular i al Govern autònom d'aquesta comunitat, i amb el factor afegit que amb tota aquesta operació s'han perdut molts de doblers públics. Probablement s'han perdut d'una manera irreversible més de 400 milions de pessetes. I clar, com que nosaltres no tenim la gosadia de donar la culpa tan ràpidament a la divina providència, com ho fa la vice-presidenta del Govern autònom, efectivament Esquerra Unida ha presentat una proposició en el Registre d'aquesta cambra per crear una comissió d'investigació sobre aquesta qüestió, perquè quan es perden 425 milions de doblers públics, crec que val la pena que aquesta cambra es preocupi de veure què ha passat; i si efectivament el resultat final de la comissió d'investigació fos que la culpa és de la divina providència, acabaria jo apuntant-me a les tesis de la Sra. Estaràs. No vull pressuposar els resultats de la comissió, però jo no crec que les coses vagin per aquí. Probablement el que veurem és una mala gestió dels recursos per part del Govern autònom, i probablement veurem una sèrie de connivències molt desagradables des del punt de vista polític amb interessos privats, que convertiran amb un escàndol polític de relativa importància dins el maremàgnun en què viu aquesta comunitat, però que objectivament serà d'importància política.

Per tant, dit això, he de dir que compartim l'esperit de la proposició no de llei que presenta el Grup Parlamentari Socialista, malgrat que no està formulada de la manera com Esquerra Unida l'hagués formulada, perquè pensam que es limita a expressar una voluntat de sortir de la Societat Balear de Capital Risc, decisió d'altra banda difícil d'executar, perquè la venda de la participació en aquest *tinglado* sense cap ni peus serà realment difícil; no preveu altres possibilitats, com seria una reorientació d'aquesta societat, tal vegada amb una major participació, fins i tot, del Govern, però que garantís uns mecanismes de control i permetés introduir una estratègia d'inversió mínimament correcta i mínimament comprensible; i sobretot, la proposició no de llei que planteja el Grup Parlamentari Socialista jo crec que no deixa clara ni tan sols la voluntat de continuar de qualque manera una política d'inversions per part del Govern autònom en empreses de capital risc, que, com he dit al principi de la meva intervenció, pens que és una vessant de l'activitat de govern raonable i profitosa des del punt de vista econòmic i des del punt de vista social.

Pensam, per tant, que s'hagués pogut redactar la proposició d'una altra manera. De fet, d'aquí a un parell de setmanes suposam que es veurà ja en aquest plenari una altra proposició no de llei sobre el tema del redisseny de la política d'inversions del Govern autònom en capital risc, però el que sí hi ha respecte de la proposició presentada pel Grup Parlamentari Socialista és una coincidència clara en el fons fonamental de la qüestió, que és rompre amb una situació políticament viciada, políticament escandalosa, i que des del punt de vista econòmic no té el mínim sentit. Des d'aquesta voluntat de ruptura amb una situació que és un escàndol i que ens ha costat molts de doblers als ciutadans d'aquesta comunitat, donarem suport a la proposició presentada pel Grup Socialista.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Grosske. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La veritat és que algun mitjà de comunicació va interpretar una reflexió nostra com un intent de passar pàgina. La veritat és que si hem girat pàgines, ens hem trobat amb pàgines repetides d'un tema monogràfic. Pareix ser que en rascar qualsevol actuació política del Govern, ens trobam amb uns interessos molt determinats que obliguen a dur al Parlament temes que haurien de ser secundaris, i que ocupen les primeres pàgines de l'actualitat.

Avui el tema és complicat, a pesar que ja està molt clar, ja n'hem parlat moltes de vegades. És complicat, però, perquè es pot qüestionar la figura d'una societat, la Societat Balear de Capital Risc, que en l'aspecte genèric -jo crec que coincidim amb tots els grups- creim que des del punt de vista de país, des del punt de vista de la construcció de l'autogovern de les Illes Balears és necessari. Pensam que no podem renunciar a qualsevol instrument polític, econòmic, financer, perquè ens ajudi a la reconstrucció del nostre país.

Ara bé, ens trobam que aquest instrument, la Societat Balear de Capital Risc, pràcticament ha mort, i ha mort a mans del que la va crear, ha mort a mans del Govern. Per quins motius ja ha mort aquesta figura important des del punt de vista financer? Al nostre entendre per dos motius. El primer, per una concentració excessiva del risc en una sola operació. Ja ho deia el Sr. Quetglas, pràcticament el 80%, després amb futures actuacions pot ser que s'arribi al 90% de concentració del risc en una sola operació, que per més inri ens permet afirmar que la Societat Balear de Capital Risc ha actuat amb criteris clientelistes.

El Sr. Quetglas es feia una pregunta: Per què aquestes inversions?, a quin interès estratègic responen? L'interès "dels nostres", Sr. Quetglas, l'interès "dels nostres". I no fa falta cap comissió d'investigació per arribar a aquesta conclusió. Qui hi ha darrere totes les inversions que ha fet la Societat Balear de Capital Risc? "Els nostres", millor dit els seus. Aquest és l'interès estratègic que ha presidit totes les actuacions.

Però hi ha hagut un segon tema, problema, actuació que ha provocat la mort de la Societat Balear de Capital Risc: l'obscurantisme. Per no informar al Parlament, el Sr. Matas s'ha excusat en la privacitat de l'empresa, una empresa amb majoria de fons públics. Però aquesta privacitat de l'empresa ha obligat el Sr. Matas a no donar cap explicació als membres d'aquesta cambra; i els fons públics -ni més ni manco que 425 milions de pessetes, més els préstecs posteriors- escapen al control del Parlament. Això és inadmissible, i admetem que en un moment determinat s'hagin de salvaguardar els interessos de les empreses privades, i per això el Reglament de la Cambra dona uns mecanismes per salvar aquest secret, aquestes actuacions confidencials que no poden transcendir a l'opinió pública per no perjudicar interessos d'empreses privades; i un d'aquests instruments és una comissió secreta, allà on els portaveus de dins aquesta comissió són informats pel Govern amb el deure de guardar el secret de totes les deliberacions que hi ha dins la comissió. Però, ni això. Si era discutible que no poguéssim conèixer els fins dels 425 milions, encara molt més és que ni en secret aquest parlament ho pugui conèixer.

Les declaracions del conseller a la passada comissió no ajuden. Jo crec que pràcticament ja són definitives, no ja per matar, sinó per enterrar la Societat Balear de Capital Risc. Pràcticament va donar per perduts els 425 milions invertits a Bon Sossec. I no només això, sinó que afirmà i es tornà a ratificar rotundament que el Govern no controla la Societat Balear de Capital Risc, que a pesar de tenir majoria dins aquesta societat, on participen altres entitats financeres, bancàries, el Govern no intervé, no sap què passa allà dins; les decisions que es prenen són totalment estranyes als interessos, a les polítiques, a l'estratègia que marca el Govern.

Per tant el Sr. Matas ja li va posar -què li diuen?-, ara que ens hem afecionat als toros, i no volem dir que hi tenguem res en contra, li va posar el *descabello* definitiu, a la Societat Balear de Capital Risc. Avui el Govern no té un pla de viabilitat, dóna per perduts els 425 milions, I s'arregla així la situació?, què pensa fer? Cap explicació; cap baix, i enterrar el cap com els estruços.

Avui, finalment, el destí de la Societat Balear de Capital Risc està lligat a la solució final que pugui tenir Bon Sossec. Aquesta moció què suposa? Per això dèiem, ara entrem en aquesta reflexió, una vegada ja mostrada quina és la intenció política del nostre grup, perquè no en quedi cap dubte. La moció suposa a la pràctica renunciar a recuperar les possibles inversions que la Societat Balear de Capital Risc ha fet a distintes empreses. Els 425 milions de Bon Sossec són irrecuperables. Pensàvem que de l'altre capital invertit a distintes empreses, qualche cosa hi hauria recuperable. Aquest és un tema per donar explicacions: En quines condicions estan tots els recursos invertits a altres empreses? Pel que ha dit el Sr. Quetglas, pareix que hauran seguit els camins, els passos d'aquests milions invertits a Bon Sossec, i també ja n'hauran perdut la pista. Seran totalment irrecuperables.

Per tant, davant aquestes dues opcions, continuar dins la Societat Balear de Capital Risc amb l'esperança de recuperar alguna de les inversions fetes, o demanar que el Govern es retiri; jo crec que com a mesura política només hi ha una solució, una mesura política que condemni l'actuació del Govern dins la Societat Balear de Capital Risc. I aquesta mesura política ha de ser votar a favor aquesta moció, i votar a favor de la retirada.

El segon punt, que demana la destitució del representant, també el votarem a favor, perquè creim que no hem de dispersar actuacions en aquest moment, hi ha d'haver una condemna clara de l'actuació del Govern a la Societat Balear de Capital Risc. Però, sincerament, pensam que distreim un poc l'objectiu. Jo no em crec que el Govern no conegui les actuacions que ha fet el representant del Govern dins la Societat Balear de Capital Risc; li han donat instruccions molt concretes, no ha invertit ni un duro sense l'assentiment del Govern. El responsable de l'actuació de la Societat Balear de Capital Risc és el Govern, no és el representant del Govern dins la Societat, és el Govern, i és el Sr. Matas, i és el Sr. Soler. I si qualcú ha de dimitir hauria de ser el Sr. Matas, i si qualcú ha de dimitir és el president del Govern, és el Sr. Soler. Però, clar, per 400 milions..., i què són 400 milions de pessetes?, una misèria que no val una dimissió. 400 per Bon Sossec, 400 per Can Sales, a això, ja hi estam avesats, i dimitir per una actuació d'aquestes és absurd.

Per tant, senyores i senyors diputats, i en conclusió, votarem els dos punts d'aquesta proposició no de llei amb un intent i reproduint -no ens agrada repetir-nos, però com que no es va entendre l'acudit-, repetirem una frase que ja vàrem dir durant el debat de política general: És necessari renunciar al sossec per retrobar la pau. A veure si deixam de parlar de Bon Sossec, per començar a parlar de qüestions concretes, i això passaria per assumptió de responsabilitats polítiques. Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Partit Popular té la paraula el Sr. Joan Verger.

EL SR. VERGER I POCOVÍ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Som aquí per discutir si donam suport o no a la proposició no de llei del Grup Parlamentari Socialista, que du per títol retirar la participació del Govern a la Societat Balear de Capital Risc. Vagi per endavant que nosaltres no donarem suport a aquesta proposició no de llei, i m'explicaré. I també vagi per endavant que és bo, encara que aquí ja s'hagi dit, i també a la compareixença del conseller a la Comissió d'Hisenda i Pressuposts explicàs perfectament quin era el capital de la Societat Balear de Capital Risc, 1140 milions, participant de l'ordre de deu empreses, quina era la participació del Govern a la Societat Balear de Capital Risc, 40 milions més 425, 465 milions de pessetes, de l'ordre del 44% del capital de la Societat Balear de Capital Risc, i quina era la inversió de la Societat Balear de Capital Risc a Bon Sossec, 850 milions de pessetes, una participació efectivament alta, de l'ordre del 80% i busques; i que no hagués passat res -i siguem realistes- si aquest tema no s'hagués polititzat des d'un principi.

Hi ha gent que dirà que la politització va sortir quan el Govern va participar a la Societat Balear de Capital Risc, i aquesta a Bon Sossec. Però hi ha persones que deim que això es va començar a polititzar quan l'ex-secretari general del Partit Socialista encalçava un diputat d'aquesta cambra per motius que no sabem quins són, i més quan es va anunciar per l'Ajuntament de Palma que es posava en marxa la privatització dels serveis funeraris. I aquí sí que la cosa es va complicar, perquè a més hi podia haver involucrats certs elements del Partit Popular, que després hi entrarem.

El cert i segur és que al final no es privatitza el servei funerari, i això es comença a refredar. Ara ja no és el mateix, ara ja no són exactament les mateixes cullerades. I la conseqüència final quina serà? Afortunadament la conseqüència final serà que els ciutadans de Palma, pareix ser, a través de lloguer o compra -compra en aquests moments no és possible, perquè hi ha una suspensió de pagaments, i per consegüent no és possible la compra d'un tanatori, però sí a través d'un lloguer- els ciutadans de Palma, amb la mateixa tarifa que avui tenen, pagant als serveis del cementeri municipal, tendran un servei de Bon Sossec, dic que amb el mateix preu públic, i amb una categoria molt superior a la que avui pot oferir un servei municipal. I aquest és el resultat final: que els ciutadans de Palma, perquè en aquest cas és l'Ajuntament de Palma que ho tramita, aconseguiran tenir un servei d'enterrament amb el mateix cost que el que costa avui en dia al cementeri municipal. Ha estat fruit de la participació de Capital Risc a Bon Sossec? No ho sé, però jo crec que sí, que ha ajudat a fer possible que aquesta inversió acabàs la seva obra.

I pensam, per consegüent, que no ha estat dolenta, encara que sí arriscada, aposta és una societat de risc, la participació ni del Govern a la Societat Balear de Capital Risc, ni tampoc de la Societat Balear de Capital Risc a Bon Sossec. L'objectiu final no és un objectiu puntual. Jo record aquí les paraules del conseller en aquesta compareixença a la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, quan deia "el nostre principal objectiu seria que els proveïdors, els 400 usuaris que en aquest moment existeixen al cementeri privat de Bon Sossec -i això que ser usuari d'un cementeri no és massa agradable, però existeixen- l'empresariat afectat, privat, pogués tenir el menor impacte possible dins la societat. M'import moltíssim l'impacte d'una fallida de tants de milers de milions. M'importa moltíssim l'impacte d'aquesta fallida dins el sector privat, com m'importava probablement l'impacte que tenia sobre moltes famílies, milers de famílies de tot l'Estat, que es poguessin quedar sense els seus habitatges a la cooperativa PSV; i per tant, per aquesta mateixa consideració, vaig considerar adequada en aquells moments la inversió de 13.000 milions de pessetes del Govern socialista per salvar aquella cooperativa".

Per consegüent, l'objectiu final quin ha estat? Perquè ja veurem si es perden o no els 425 milions. El conseller no va dir de cap manera que estiguessin perduts els 425 milions de pessetes, va dir que existeix un alt risc de no recuperar part d'aquests 425 milions de pessetes, però estam en un procés d'una suspensió de pagaments, que no sabem com quedarà. Però l'objectiu final ha estat un objectiu per a mi més general, que obeeix més a interessos públics que a interessos privats. L'objectiu final ha estat que, a part d'aquests 400 usuaris que ja existeixen a Bon Sossec, tots els ciutadans de Palma avui per avui, amb els mateixos costos, disposam d'uns serveis que oferirà Bon Sossec al mateix cost que el que hagués ofert l'Ajuntament a través del seu servei municipal. I això crec que és l'important i el que justifica no donar suport a aquesta proposició no de llei, i el que justifica que la Societat Balear de Capital Risc intervengués a Bon Sossec.

I mirin, jo vull fer una defensa aquí d'un ciutadà, no perquè sigui del Partit Popular, el Sr. Fageda. Mirin que vostès l'han acusat a aquest home de no sé quantes coses. "Que se'n vagi", vostès tenen una obsessió perquè se'n vagi. El Sr. Fageda abans de ser batle era un ciutadà que tenia una empresa, que pagava els seus impostos, que pagava els seus homes, creava llocs de feina; li varen encarregar, per mala sort, una feina: li varen encarregar la construcció del Bon Sossec. I no m'agradaria estar jo dins la seva pell, a conseqüència d'haver fet aquesta obra. No m'agradaria estar dins la seva pell, perquè aquest senyor, el Sr. Fageda, que va construir l'obra abans de ser batle, no després, i per consegüent supòs que tenia dret a tenir un ofici i a tenir un benefici, efectivament en lloc de tenir benefici el que ha tengut són unes pèrdues horroroses, que poden afectar de tal manera el seu patrimoni, que pot quedar quasi en fallida. Per consegüent em permetran que faci una defensa del Sr. Fageda, que en res té a veure amb la situació especial ni de Capital Risc, ni de Bon Sossec, ni té per què ser esmentat en aquestes que discussions que avui tenim aquí. El Sr. Fageda va complir amb la seva obligació, i mal paquet té a conseqüència del tema d'aquesta suspensió de pagaments.

Per tant, ja oblidant aquest tema puntual, torn a repetir que l'objectiu ha obeït -no sé si de casualitat, o el que sigui- a un interès general. Els ciutadans de Palma tendrem un servei que no tendriem de cap manera, i la Societat Balear de Capital Risc en aquest cas ha fet una bona funció.

I voldria acabar dient que jo entenc que no hi ha cap il·legalitat, com aquí s'ha dit, des d'aquesta tribuna. No s'ha incomplert la llei pel fet que aquesta societat hagi decidit efectuar préstecs a tercers. Segons tenc entès, no és un incompliment de llei, no hi ha il·legalitat de cap casta. I també aquí resulta xocant que es tregui un paper d'un mitjà de comunicació dient que ja hi torna a haver, que s'han detectat cobraments de comissions. Això és poc seriós. El resultat final és la documentació que va lliurar el conseller a tots el membres de la Comissió d'Economia i Hisenda perquè analitzassin tota la documentació que anualment processa i du a terme la Societat Balear de Capital Risc, una empresa privada que es mou i regeix per unes regles determinades; i aquí tenim tots a disposició, a l'abast de tots, tota la documentació, tots els resultats de tots els anys de funcionament d'aquesta empresa. No crec que l'empresa Societat Balear de Capital Risc estigui al seu final. Per descomptat, tindrà un funcionament temporalment difícil, és cert, la situació on es troba a conseqüència d'aquesta aportació de 425 milions a Bon Sossec no és fàcil de superar; ho vàrem dir i comentar a la comissió pertinent, no s'han d'amagar les coses. Però el que és cert i és segur, és que els resultats finals d'aquesta aportació hauran estat positius per als interessos generals d'aquesta comunitat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Verger. En torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc vull agrair el suport, bé que matisat, i en algun cas fins i tot crític, d'altres grups parlamentaris, tal vegada duits per una certa ingenuïtat sobre les possibilitats que té aquest govern de dur a terme uns objectius de vertadera societat de capital risc.

La recuperació dels doblers invertits és difícil? Evidentment, ja ho sabem. El conseller ho va reconèixer, tots ho tenim clar. Però el que em fa por és que de cada vegada sigui més difícil, i jo el que voldria és que el Govern prengué una mesura, que és posar una persona, un representant liquidador que amb el menor cost possible per a la Comunitat Autònoma recuperàs la inversió i es retiràs discretament. Que després hem de replantejar la Societat Balear de Capital Risc, la instrumentació d'una empresa per recollir aquest tipus d'inversions? Hi estariem evidentment d'acord. Però el que fa por és que el Govern continuï per aquesta línia. Això s'ha d'aturar, perquè no sabem on ens pot dur la continuïtat d'aquesta política.

Res no es fa dins la Societat Balear de Capital Risc que el Govern no sàpiga, no, que el Govern no ordeni. Aquesta excusa inveterada que és una societat privada, que no podem saber què fa, és una fal·làcia. Qui és el president de la Societat Balear de Capital Risc? El president de la Societat Balear de Capital Risc és el Sr. Forcades, que és el representant del Govern dins aquesta societat, i és lògic, el Govern és l'accionista que té més accions, encara que no la majoria, però sí és el que té la participació més grossa dins la societat. Per tant, que es digui que nosaltres som uns purs accionistes, no: El Govern és el gestor principal, el president del Consell d'Administració.

400 milions de pessetes semblen ser la unitat de mesura, l'ecu dels escàndols de les Illes Balears. Bon Sossec és un ecu, 400 milions; Can Sales, un ecu, 400 milions més; el túnel de Sóller valdrà 3, 4, 5 ecus, no ho sé, al final farem comptes, però la unitat de mesura sembla que són 400 milions de pessetes: i això es diu que és polititzar el tema. Qui va polititzar el tema, efectivament, Sr. Verger, jo mantenc que qui va polititzar el tema va ser el Govern quan va entrar dins un projecte sense cap justificació, com és el projecte d'un cementeri privat, més que el de la nòmina de persones implicades, i cap altra justificació, cap altra, perquè ni interès estratègic ni interès social.

Jo esperava que sortís el Sr. Matas, sincerament, però el Sr. Matas continua escrivint sense escoltar el que aquí passa. Esperava que sortís. Al Sr. Matas li varen dedicar una caricatura on sortia un vaixell, que es deia Bon Sossec, que s'enfonsava, i el Sr. Matas, saludant, com un bon capità que s'enfonsa, ha volgut sortir d'aquest vaixell, ha volgut sortir, i li ha passat el marron al Sr. Verger, un marron per ventura expiatori, d'alguna manera li hem de fer expiar determinades vel·leitats dins el grup parlamentari, amb la qual cosa demostra que efectivament el tema està polititzat. El Sr. Verger ha sortit aquí i ens ha cantat les excel·lències de Bon Sossec, excel·lències que jo vull posar en tela de judici. Dins Bon Sossec han sortit qüestions a la premsa, derivades del procés d'investigació, que parlen que el jutge investiga si l'ampliació és un muntatge financer, i del resultat d'aquesta investigació el fiscal dedueix que hi ha indicis de delictes fiscals. Parlam de coses serioses, que l'ampliació de capital es fa a través d'una empresa que està en fallida, els administradors de la qual són a la presó, que hi ha accionistes lligats al narcotràfic, Sr. Verger, que hi ha un excés d'autocartera, que hi ha costos financers que representen dos terços del cost de les instal·lacions, que hi ha vendes de tombes fictícies, tot això culminat per una il·legalitat que vostè, Sr. Verger, no em sap aquí contradir, que és la il·legalitat derivada del fet que les societats de capital risc no poden fer operacions creditícies. I tornaré llegir per enèsima vegada, que diu -llegesc en castellà perquè és una llei de l'Estat-: "*Las sociedades de capital riesgo son sociedades anónimas cuyo objeto exclusivo*" - *exclusivo* vol dir que exclou qualsevol altre objecte- "*es la promoción o fomento de sociedades no financieras mediante participación temporal en su capital*". Punt. "*objeto exclusivo*".

Per tant, quan la Societat Balear de Capital Risc va prestar en plena precampanya electoral 360 milions de pessetes a Bon Sossec, i això es va ocultar, va incomplir la llei, i anava a afavorir els interessos d'una formació política concreta, que és el Partit Popular. I això, els ciutadans de les Illes Balears ho tenen claríssim. La llàstima és que això no ho sabem fins després de celebrades les eleccions, que supòs que evidentment era la intenció. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Verger, té vostè la paraula per tancar la qüestió.

EL SR. VERGER I POCOVÍ:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Quetglas, les veïlèitats del nostre grup no li importen gens, a vostè. Vagi per endavant que nosaltres ens les menjam, ens les cuinam, i ens les trempam. Preocupi's de ca seva.

La politització del tema, la va començar l'ex-secretari general del Partit Socialista, perseguint un diputat nostre devers les quatre del matí amb un notari, i així ha continuat, li torn a repetir, fins que es va anunciar la privatització del servei funerari. I ara s'ha tornat a desinflar el tema, perquè afortunadament l'Ajuntament i Bon Sossec han trobat una solució, que crec que és fantàstica, i que la solució final és un interès general per a tots els ciutadans d'aquesta terra, o de Palma almenys, que és tenir el mateix servei -torn a repetir- al mateix cost, al mateix preu públic que el que té ara al cementeri municipal. I això és inqüestionable, per consegüent tota la resta sobra. Jo, si hi ha hagut un senyor relacionat amb el narcotràfic, el seu govern, el nostre govern de la nació, té l'obligació de perseguir-lo. No mescli vostè narcotràfic amb la Societat Balear de Capital Risc, perquè res té a veure; i si hi ha un senyor que realment està així, que el persegueixin, no nosaltres, el seu govern, el nostre govern de la nació, que és qui ho ha de fer. I no mescli els ous amb els caragols, perquè no serveix per res. Al final l'important és que el resultat serà positiu per als ciutadans, i això és el que importa. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Conclòs el debat, passam a la votació, i deman a la Cambra, senyores i senyors diputats que votin a favor de la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra? Poden seure, moltes gràcies.

Vots a favor, 27; en contra, 31. Queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 2279/95, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a Reial decret sobre jornades especials de treball.

I passam a la Proposició no de llei, ara sí, d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a Reial Decret sobre jornades especials de treball. Per defensar aquesta proposta té la paraula la Sra. Diputada Margalida Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. La normativa reglamentària estatal sobre jornades especials de treball, publicat al Reial Decret 1561/95, de 21 de setembre, afecta un àmbit que va més enllà de les prescripcions contingudes a la Directiva comunitària 93-104, del Consell, de 23 de novembre, en incloure nous sectors, com pot ser, per exemple, hoteleria, no recollit en aquest marc comunitari, i que tampoc no es recollien a la normativa precedent del Reial Decret 2001/83, de 28 de juliol. Al mateix aquest decret s'aparta dels criteris informadors de la normativa comunitària, en no observar l'ordenació del temps i descans laboral en la seva connexió amb els factors de seguretat i salut.

La major disponibilitat de temps de treball efectiu, amb la consegüent reducció del temps de descans que aquest decret introdueix, no deixa de comportar una menor seguretat en l'execució de l'activitat laboral, i encara més en la protecció de la salut laboral. A la disposició transitòria única, es diu en aquest decret, que una vegada exhaurida la vigència dels actuals convenis col·lectius, les normes dels quals puguin ser concurrents amb allò previst en aquest reial decret, entraran les normes reglamentàries d'aquest. Se sostreu de l'àmbit de la negociació col·lectiva sectorial aquesta matèria d'ampliació i limitació dels temps de treball i descans, que per l'especificitat de cada sector, encaixa millor amb el seu tractament en l'àmbit de cada conveni respectiu.

És cert que l'apartat 7è de l'article 34 de la Llei d'estatut dels treballadors, donava facultats al Govern per reglamentar aquesta matèria, però també és cert que el Govern hauria d'haver regulat unes normes mínimes amb caràcter de dret necessari, però a complementar posteriorment amb les que es disposassin a la negociació col·lectiva entre els agents socials, per satisfer el dret efectiu a l'autonomia de les negociacions que dona a les organitzacions sindicals i empresarials l'article 37 de la Constitució.

Però analitzant els efectes que aquest reial decret tindrà per a l'economia balear, volem destacar els següents sectors econòmics: En el sector del transport, i particularment en el de carretera, que inclou transport de mercaderies com el de passatgers discrecional urbans i interurbans, es fixa una jornada de nou hores de conducció efectiva, es possibilita un temps de presència de tres hores i mitja afegit a un descans mínim entre jornades de deu hores, arribant fins i tot a l'exorbitant regulació en aquest sector de permetre's una conducció de deu hores diàries durant dos dies a la setmana, amb la qual cosa fàcilment es poden arribar a jornades laborals de quinze hores, sumant el temps efectiu de treball -nou- al de presència i pauses -cinc hores-, que pugnen clarament amb la protecció de la salut laboral i de la seguretat viària.

Així mateix hem d'assenyalar que amb aquesta nova regulació de la jornada en el sector de transport per carretera, es dificultarà enormement el control per l'autoritat administrativa competent de les normes laborals, a més que a la nostra comunitat autònoma la generalització d'aquesta jornada laboral en el sector de transport de viatgers per carretera pot produir un major risc professional i un altre efecte induït sobre els principals serveis del turisme, amb les greus conseqüències que pot comportar sobrevenir per aquesta causa qualsevol accident en carretera.

En el sector de comerç i en l'activitat de serveis en general on es pugui donar la jornada diària de forma discontinua per un temps superior a dotze hores, i pot haver per al mateix treballador o treballadora el fraccionament de la seva jornada laboral diària amb un descans mínim de nou hores enter jornades, de tal manera que durant quinze hores al dia, llevat de les cinc hores intermèdies de descans, estaria subjecte a la prestació laboral, amb el conseqüent perjudici per a la seva salut i, evidentment, un pitjor servei cap al client.

A hoteleria per primera vegada es regula una jornada especial comuna per a tot l'Estat, sense que hi hagi cap justificació objectiva, ja que les exigències productives resten degudament recollides en la regulació de la jornada laboral que ja es fa a l'estatut dels treballadors i als respectius convenis col·lectius. A la vegada s'ordena una regulació comuna de les jornades especials en aquest sector, sense atendre les especials diferències específiques de les condicions laborals de zones costaneres o zones de l'interior, zones de major o menor aflluència turística, per la qual cosa sembla dirigir-se aquesta regulació en poder permetre una acumulació de temps de descans en reduïts períodes trimestrals.

En qualsevol cas, en aquesta nova regulació, on s'introdueix una jornada laboral fins a catorze hores, amb nou hores de treball efectiu, descans de deu hores entre jornades, i un descans setmanal d'un dia, es degraden les condicions laborals del personal. Ens podem trobar que es xapa la jornada cap a les cambres de pis, per obligar-les a fer un ritme més gran de feina a costa de la seva salut, que no es lliuri cap dia durant el període llarg de la temporada turística, que es tornin als tres serveis als hotels, que les jornades de treball diàries es perllonguin fins a dotze, catorze o setze hores. Tot això ho denunciaven recentment les centrals sindicals UGT i Comissions Obreres. Igualment permet la concentració de l'activitat laboral en períodes més curts, totalment en perjudici de l'estacionalitat en la contractació, per tant, totalment en contra d'un servei turístic d'estacionalitat prolongada i sostenible sobre fets com a eix sobre el qual basar una qualitat i competitivitat, en la qual l'assignació dels recursos tant materials com humans pugui desenvolupar-se harmònicament, i sobretot establement durant tot l'any o on la seva major part, i no només reduït a un període de quatre a sis mesos.

No poden oblidar-se igualment els efectes nefasts que es projectaran amb aquest reial decret sobre les prestacions econòmiques per l'atur, a les quals tenen dret els treballadors i les treballadores. Aquesta nova regulació està dirigida a adequar el temps de treball a les necessitats temporals i irregulars dels serveis. Per tant ens trobarem amb jornades desiguals durant la contractació temporal dels treballadors i les treballadores, fins al màxim legal diari durant aquests períodes més alts que no es correspondrà amb el final del període contractual. Per tant és de gran importància, ja que l'Inem reconeix el dret a les prestacions per atur segons la jornada diària real a la data terminal del contracte, independentment que aquesta jornada a temps parcial sigui o no coincident amb el promedi real de la jornada diària que s'ha tingut durant tota la contractació estacional.

Això significa que especialment en els sectors esmentats de transports, hoteleria i comerç, amb contractacions estacionals, pot dur a una major precarització de la prestació econòmica per atur, i en definitiva una considerable reducció en el nivell de rendes d'amplis sectors de la nostra comunitat autònoma.

Per tots aquests motius exposats, el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida demana que el Parlament de les Illes Balears voti favorablement la proposició no de llei per la qual s'insta al Govern de l'Estat a la revisió i revocació del Reial Decret sobre jornades especials de treball, i en el seu lloc deixar que la concreció de les esmentades jornades sigui el resultat de les negociacions entre les parts, sindicats i patronal. Moltes gràcies.

(El Sr. Vice-president segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per fixar posició té deu minuts el Grup Parlamentari Mixt.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Reial Decret 1561/95, de 21 de setembre, respecte de regulació de jornades especials, es constitueix com a transgressió de la tendència històrica de la tradició del dret laboral, que no és més que la millora de les condicions dels treballadors. En l'àmbit de la nostra comunitat autònoma la seva aplicació pràctica tindrà importants conseqüències negatives, atesa la importància del sector turístic a la nostra comunitat, i afectarà la majoria de la població treballadora.

Les jornades especials que regula aquest decret es revisaren històricament per millorar-les, i varen ser aplicades tradicionalment a sectors com la mineria o els transports. Per a nosaltres el Reial Decret romp aquesta tendència romp aquesta tendència d'atendre millorant les especificitats d'aquells sectors per empitjorar-les. Per primera vegada a la història s'aplica aquesta regulació al sector de l'hoteleria, que en la nostra comunitat autònoma sempre ha presentat caràcter de naturalesa laboral anòmala, atès el singular aspecte que defineix l'estacionalitat. La no diversificació econòmica d'un model que s'esgota a ell mateix, com recentment hem denunciat al debat sobre l'acció política i de Govern de la Comunitat Autònoma, fa que el Reial Decret afecti lamentablement la majoria de la nostra població laboral.

Per tot això els Verds votarà a favor de la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, gràcies. Fixa la posició del Grup Parlamentari, o només del seu grup? Queda encara temps per intervenir el portaveu d'Unió Mallorquina.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Per part d'Unió Mallorquina no donarem suport a aquesta proposta, perquè nosaltres entenem que realment aquest decret té lògica, atès que són uns sectors, d'hoteleria i transports, de turisme, etcètera, que només tenen una temporada limitada, de quatre a sis mesos, i que aquest sector ha de tenir una regulació especial. Nosaltres creim que aquest decret és positiu, i que de qualche manera permet que unes determinades empreses amb un espai de temps curt, que són els mesos d'estiu, puguin realment funcionar, cosa que seria difícil amb el canvi que proposa Esquerra Unida.

Per una altra part creim que a aquest acord han arribat no tan sols el Govern central, sinó també les diferents associacions empresarials, i també els representants dels treballadors. Per tant Unió Mallorquina no donarà suport a la proposta d'Esquerra Unida, amb aquest tarannà liberal que sempre ens ha caracteritzat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Munar. Per fixar posició té la paraula pel Grup Parlamentari Nacionalista el Sr. Orfila. Gràcies.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. El Grup Parlamentari Nacionalista-PSM sí donarà suport a aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida. La contestació que ha rebut des del món sindical aquest reial decret sobre jornades especials de treball ja és indicativa fins a quin punt afecta negativament sectors de treballadors molt concrets. A les Illes Balears els sectors d'hoteleria, comerç i transports en seran els més afectats, i el pes que aquests sectors tenen dins la nostra comunitat fa que resulti imprescindible que es produeixi un pronunciament del Parlament de les Illes Balears en un sentit contrari al contingut d'aquesta proposta. I en aquest sentit donarem a la proposició no de llei, en la mesura que pensam que és positiu instar el Govern de l'Estat a revisar i revocar aquest reial decret, encara que molt ens temem que la sort d'aquesta proposta seva ja estigui cantada, i l'absència del conseller responsable de l'àrea de treball ja és significativa al respecte de quina és l'actitud o el respecte que mereix una proposta com aquesta per part del Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Socialista per un temps de deu minuts, Sr. Marí.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Thomàs, en primer lloc vull dir-li que el Grup Parlamentari Socialista no podem estar d'acord amb la valoració tan negativa que fa del Reial Decret 1561/1995 sobre jornades especials. I no podem estar-hi d'acord perquè, vull recordar, aquest reial decret va néixer com a conseqüència d'una situació laboral irregular, que vostè molt bé ha dit, situació que havia estat denunciada reiteradament pels agents socials, especialment els sindicats, i que a la nostra comunitat es donava en el transport, el comerç, i principalment l'hoteleria, sobretot pel que fa a les hores extra i els dies lliures treballats durant la temporada alta. Aquestes hores extra i dies lliures treballats es venien fent ja d'una manera sistemàtica, però no constaven ni en el contracte ni en la nòmina mensual, i en molts de casos ni tan sols eren cobrades pels treballadors, obligats a recuperar-les durant els mesos de temporada baixa, i es produïa conseqüentment un frau a la Seguretat Social.

Però atès que malauradament les temporades cada vegada són més curtes, i que la feina es concentra dins un curt termini de temps, aquestes pràctiques cada vegada són més habituals, i en conseqüència els treballadors tenen menys temps de contracte i menys temps cotitzat a la Seguretat Social. Tot això provoca conseqüències negatives que passen per la desafectació del lloc de feina, l'atur, la jubilació, i en definitiva la pèrdua de drets socials fonamentals per als treballadors.

Aquestes qüestions, entre d'altres, varen fer que el Govern de l'Estat per primera vegada inclogués l'hoteleria dins el Decret de jornades especials de treball, precisament per acabar amb aquestes pràctiques fraudulentas que es duïen a terme, si bé el Reial Decret 1561/95 deixava ben clar que el seu desenvolupament es faria mitjançant el conveni pels representants legals dels treballadors, això és evident que no ha estat entès així pels agents socials, que han demostrat que a l'hora de l'elaboració d'aquest no hi va haver el diàleg i el consens necessaris per tal que fos acceptat per totes les parts.

Nosaltres continuam pensant que és necessari un decret que reguli tot aquest desgavell; però consideram que hauria de deixar més clares algunes de les reivindicacions fetes pels sindicats, com són les hores extra i els dies lliures treballats, repercutint en el nombre de dies cotitzats d'aquesta llei, que aquest decret incentivàs l'eradicació de l'estacionalitat, la creació de llocs de feina, així com la professionalitat dels treballadors.

Per tant, i a part de les valoracions que ha fet la Sra. Thomàs, el Grup Parlamentari Socialista ens volem quedar amb la part positiva d'aquesta proposició no de llei, que baix el nostre entendre passa per la necessitat de tornar a obrir el diàleg i buscar el consens necessari entre els agents socials i el Govern de l'Estat per tal d'arribar a un acord que faci possible la millora de les condicions de vida dels treballadors del comerç, del transport i de l'hoteleria de les nostres illes.

En base això, i sense entrar en altres qüestions, el Grup Parlamentari Socialista donarà suport a aquesta proposició no de llei. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Té la paraula pel Grup Parlamentari Popular el Sr. Andreu Charneco.

EL SR. CHARNECO I FIDEL:

Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Por parte del Grupo Parlamentario Izquierda Unida se nos pide un pronunciamiento oficial sobre el contenido del Real Decreto 1561/95, sobre jornadas especiales. Se nos antoja, tras una atenta lectura del mismo, que el Gobierno de la nación, con más o menos acierto ha pretendido plasmar en este texto lo que en gran número de ocasiones es la realidad de las relaciones laborales. No podemos olvidar que si el Real Decreto permite en su artículo 6, refiriéndose a hostelería y restauración la acumulación de medio día de descanso semanal, por períodos de hasta cuatro semanas, en nuestra comunidad es práctica si no común bastante habitual, desgraciadamente, la acumulación y por períodos incluso más amplios de descanso semanal total.

No podemos olvidar igualmente, y refiriéndonos a los artículos correspondientes al transporte por carretera y a su aplicación en nuestra comunidad autónoma, que lo dispuesto en los mismos se queda corto con lo que se viene realizando, demostrado a través de tacómetros en las puntas de nuestra estacionalidad. Les quiero decir también que un interesante estudio de la Dirección General Quinta de la Unión Europea cifra en un 12% el número de europeos de la industria y los servicios que realiza jornada hasta al menos 48 horas semanales, es decir jornadas muy por encima de lo que marca la Directiva comunitaria sobre ordenación del trabajo. Se nos antoja que es más importante en estos momentos como comunidad con un importante peso específico ordenar tanto el número total de horas como su propia distribución.

Podríamos continuar, señores diputados, poniendo ejemplo de porqué entendemos que el Real Decreto, repito, intenta adecuar y a veces racionalizar en la medida de lo posible lo que ya se viene haciendo en el desarrollo de las relaciones laborales. Pero nuestro interés es ser práctico, y les voy a explicar por qué. Como ustedes saben, recientemente desapareció la figura del trabajador fijo discontinuo, figura vital en el desarrollo turístico de esta comunidad, enriquecida además por la labor conjunta de empresarios y trabajadoras en el convenio colectivo que les liga. Aun habiendo desaparecido legalmente tal institución, los agentes sociales que negocian el convenio acordaron continuar manteniendo los derechos de estos trabajadores, y siendo así ¿Porqué vamos a negar a sindicatos y asociaciones de empresarios la posibilidad de adecuar, atemperar y acomodar el contenido del Real Decreto 1561/95 a nuestra propia realidad?, si el Real Decreto a lo largo de su articulado remite a la negociación colectivo el desarrollo de la norma, ¿no creen, señores diputados, que nuestros agentes sociales han dado muestra sobrada de su capacidad y madurez para conjuntar intereses comunes?

Creemos sinceramente que hay que dar tiempo al tiempo para que esta ley demuestre su utilidad, o bien su propia inutilidad, pongo por caso. Pero sí les aseguro que el Gobierno, una vez asuma las competencias sociolaborales, colaborará activamente a la hora de impulsar una aplicación negociada del Real Decreto, y desde luego a la hora de impedir los abusos que el mismo pueda generar.

La regulación de estas jornadas especiales por parte del Gobierno de la administración central no debe ser considerada en principio como una regulación negativa. De hecho, esta regulación está contemplada en el estatuto de los trabajadores, que es una norma pactada y aceptada por todas las partes implicadas, incluidos partidos políticos. Ustedes ya saben que nuestro partido sostiene que es preferible y prioritario un acuerdo entre los agentes sociales y económicos que una norma de gobierno. Por tanto, sin negar la necesidad de regulación en una materia de desarrollo del Estatuto, creemos que debería primar el acuerdo entre las partes. El esquema normativo tampoco debe permitir una utilización perversa de la norma.

Por todo ello nuestra postura será la de abstención, ya que reconociendo la posibilidad normativa, probablemente el proceso negociado será el más aconsejable. Muchas gracias.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Vol tornar fer ús de la paraula? Té vostè la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Primer de tot vull agrair a aquells grups parlamentaris que han acceptat i que han ampliat els raonaments que nosaltres fèiem en la proposició no de llei, i que han entès i ampliat tota l'argumentació que havíem plantejat.

Per altra banda, el fet que en aquesta cambra es parli que aquest decret només allò que pretén és legalitzar les il·legalitats, ens sembla francament preocupant, perquè allò que nosaltres entenem és que les lleis, els decrets, s'han de fer perquè siguin complerts. Per tant, si hi ha il·legalitat, si hi ha situacions nefastes dins les relacions laborals i dins les condicions laborals dels treballadors i les treballadores, allò que ha de fer el Govern i allò que han de fer les autoritats de la inspecció és combatre, i no fer un decret per legalitzar les il·legalitats que es fan.

Per altra banda ens ha sorprès que ningú no parlàs, o que no s'ampliassin els aspectes negatius d'aquest decret en tot allò que significa de deteriorament del servei que els treballadors i les treballadores han de donar tant a hoteleria, com a comerç, com a qualsevol altre sector de què parlàvem, el deteriorament que pot significar i el risc que pot significar dins el sector dels transports el tema que en aquest moment es facin tantes hores com ha explicat el representant del Partit Popular no crec que sigui tampoc una resposta, si de cas el problema és com combatre que un treballador conductor hagi de tenir tantes hores de jornada laboral, i que hi hagi tants de problemes, tanta possibilitat d'accidents durant els mesos d'estiu.

Per altra banda crec que amb aquest decret allò que només es pretén és una major productivitat del treballador i la treballadora, una mà d'obra més inexperta, perquè es necessiten més hores, no se necessita tanta qualitat, i una major precarietat a la feina. Per tant, allò que nosaltres proposam, la retirada, la revocació d'aquest decret crec que seria el mínim que s'hauria de fer, per allò de què parlam al final, que tornin a discutir-se totes les condicions laborals, tant de jornada com de salut com qualsevol aspecte, amb els agents socials, amb els representants dels treballadors i les treballadores, i els representants de la patronal.

Per tant, només he de lamentar que no sortirà la proposició no de llei, però sí que, si de cas, el tema seria continuar per part dels que realment patiran aquesta situació lluitant per aconseguir una nova normativa molt més acord amb els interessos dels treballadors i les treballadores. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Passam a la votació.

Sí, per què em demana la paraula, Sr. Diputat?

EL SR. CHARNECO I FIDEL:

Gracias, Sr. Presidente. A pesar de que ya hemos argumentado suficientemente el porqué de nuestra decisión, repito que nuestro partido lo que mantiene es que es preferible y prioritario un acuerdo entre los agentes sociales y económicos, que no una norma de gobierno.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat, per aquest aclariment.

Passam a la votació, i deman a la cambra,

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor? Poden seure.

Vots en contra?

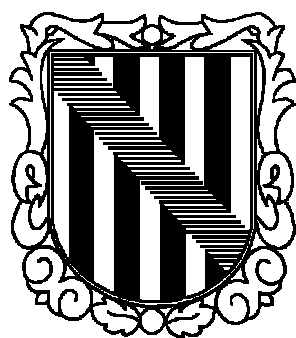
Vots en contra?

Degut a la confusió, torn a demanar: Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovada aquesta proposició no de llei per 25 vots favorables, cap en contra i 33 abstencions.

I esgotat l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA